HALKIN SESİ

30 KASIM 1976

250 Kuruş

85

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

AKDENİZ AKDENİZ LİLERİNDİR!

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR!

8-12 Aralık Ödemiş-İzmir Yürüyüşünü Destekliyelim

DGDF YÖNETİCİLERİ AÇIKÇA ÜLKÜ OCAKLARININ MEŞRULUĞUNU KABUL EDİYOR

Hürriyet gazetesinin "silahları bırakma" çağrısıyla ilgili olarak Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun başındakilerin yanlış tutumlarını eleştirmek istiyorum.

DGDF adına verilen beyanatta "Devrimci gençlik, bir avuç kişinin sol adına kurduğu dernekleri muhatap kabul etmemektedir"denilerek İstanbul Yurtsever . Devrimci Gençlik Derneği'nin meşru görülmediği belirtilmektedir. Fakat, böyle bir yorum beyanatta Ülkü Ocakları için getirilmemektedir. Bu durumda, okullara, yurtlara saldıran, gençleri öldüren, grevleri kıran, toprak işgallerini bastırmak isteyen Ülkü Ocakları açıkça meşru görülmektedir.

DGDF yöneticileri Hürriyet'in çağrısına neden katılmadıklarını beyan eden "üç maddelik metin"de diğer iki maddede de devrimcilere saldırmaktan geri durmuyorlar.

DGDF'nin başındakilerin gittiği yol yol değildir. Bu yol grupçuluk yüzünden açıkça faşizmle uzlaşmaya, Ülkü Ocaklarının meşruluğunu kabul etmeye götürür.

DGDF yöneticilerinin oturup bu durumu yeniden gözden geçireceğini içtenlikle umar, onları devrimci safta görmek isterim.

Söylediklerimin doğruluğu için, Hürriyet'in 20 Kasım tarihli nüshasının 13. sayfasına bakılması yeterlidir.

U. Ahmetoğlu

GAZİANTEP NİZİP KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİ

Biz Nizip'in Kirkiz-Kumla köyünden 16 aile-110 nüfus köyümüzdeki sahipsiz 28 parça toplam olarak 230 dönüm toprağı işgal ederek ektik . Fakat hakim sınıflar tüm Türkiye'de köylünün toprak mücadelesinde karşılarına çıktıkları gibi köyümüzde de karşımıza çıktılar.

İşgal ettiğimiz topraklara, önce Nizip'te şimdi de Urfa'da noterlik yapan "Noterci Ömer Alpaslan" ismindeki adam sahip çıkıyor. Aslında toprak Noterci Ömer'in değil. Bu topraklar Suriye uyruklu birisine aittir. Eskiden beri de bu topraklar üzerinde yarıcılık yaparız. 1967 yılında Suriye'de toprağı bulunan Türkiyelilerin toprağına el konunca bu toprakları bizler işletmeye başladık. Maliye gelip tahkikat yaptı ve o zaman 3 köylü bu toprakları icar etti. İcarını(kirasını) maliyeye yatırıyorlardı. 1973 yılında Noterci Ömer tapu getirdi. 'ben ekeceğim' dedi. Toprağı üç köylünün elinden aldı. Sonradan öğrendik ki, Noterci Ömer'in tapusu falan yokmuş, hepsi sahteymiş. Maliyeden toprağı 3800 liraya kiralayıp başka köylerden getirdiği köylülere 33 bin liraya kiraya veriyordu. Bu yıl Noterci Ömer'e; 'Toprağı bizim ekeceğimizi, başka köylerden adam getirmemesini, icap ederse biz icarını maliyeye yatıracağımızı, bir daha da köye gelmemesini ' söyledik. Noterci Ömer sahte belgelerle toprağı zilliyetinde(eskiden beri kendisi işletiyormuş gibi) göstermek istiyor. Kaymakamlığa ve mahkemeye müracaat etmiş, gelip toprağı keşfettiler. Noterci Ömer'in Köy idare heyetinden gösterdiği şahit doğru bir şekilde ifade verince. bu Noterci Ömer'in işine gelmediğinden zapta geçmediler. Fakat Noterci Ömer köyün muhtarı Şakir Sözmen'i şahit gösterdi. Çünkü Şakir Sözmen'in şahitliği işine geliyor. Şakir Sözmen de kendisi gibi köylüleri sömüren halk düşmanı ve köyümüzde 2000 dönüm toprağı olan birisidir. Üstelik kendisi Birecik'te oturduğu halde çıkarları için köylüyü kandırarak muhtar olmuştur.

Şakir Sözmen kendi topraklarının da elinden gitmesinden korkarak köylünün aleyhine şahitlik yaptı. Korkak Şakir Sözmen köylünün önünde ifade veremeyerek gizliden yazılı olarak ifadesini vermiş. Üstelik halk düşmanı bu adam hem mücadelemizin önüne geçmek istiyor ve hem de kendi topraklarından korktuğu için bizi içten bölmeyi amaçlıyor. Bir arkadaşımıza kendisine 20 dönüm toprak vereceğini, bu işten vaz geçmesini söylemiş bunu reddeden arkadaşımıza "Ben sizin karşınızda olmak mecburiyetindeyim, bugün Noterci Ömer'e yaptığınızı yarın bana yaparsınız" demiş.

Fakat biz 28 Eylülden beri ektiğimiz bu toprakları ne pahasına olursa olsun vermemeye kararlıyız ve vermeyeceğiz. Çünkü bizler fakiriz, bir karış toprağımız yok, her yıl Adana'ya çoluk-çocuk pamuk toplamaya gideriz. Noterci Ömer gibi namussuzlara toprağımızı işleteceğimize artık biz işleyeceğiz.

Nizip'in Kirkiz-Kumla Köyünden 110 Emekçi Köylü

DÜZELTME

Geçen sayımızda yayınladığımız, Erzincan Cezaevinde tutuklu İsmail Satik'in "Karanlık Irkçı İdeolojiyi Terk Ediyor ve Sesleniyorum" başlıklı mektubun ilk paragrafının sonunda dizgi hatası olmuştur. Doğrusu şöyledir:

"Türk olmayan herkesi düşman gördüm, onları ezmek, hatta yok etmek tek gayemdi."

Düzeltir, özür dileriz.

SİLİFKE HALKI FAŞİST KOMİSERDEN HESAP SORACAK

Tüm ülkemizde olduğu gibi Silifke'de de sonunun yaklaştığını anlayan faşistler memurlara ve halka sinsice saldırıyorlar.

Son olarak on beş yıldır Silifke'de gece bekçiliği yapan çevre halkı tarafından dürüstlüğü ile tanınan ve sevilen Şemsettin Tuncer kardeşimiz, Silifke emniyet komiseri tarafından gece uyuduğu gerekçesiyle (şahitlerce uyumadığı kanıtlanmıştır) feci şekilde dövülmüştür. Bu yetmiyormuş gibi elli üç yaşındaki bekçiye insan onurunu kırıcı küfürler savurmuştur. Ayrıca bekçinin silahı elinden alınarak. "yarın gel istifanı ver" diyerek karakoldan kovulmuştur. Bunu orada hazır bulunan diğer bekçiler görmüş ve duymuştur.

Evine üzgün gelen bekçi kaybolmuş ve iki gün sonra cesedi ırmakta bulunmuştur.

Yine ilçemizde Bezdar Iş hanında kahvecilik yapan, halk arasında çok sevilen emekçi halktan Dursun İldeniz yirmi kilometre uzaklıktaki ıssız bir dağ başına, aynı komiserce götürülerek feci şekilde dövülmüş ve orada bırakılmıştır. Ölmeden ilçeye dönmeyi başaran Dursun İldeniz yine komiser tarafından aranarak iş yerinde uzunca bir konuşmadan sonra kaybolmuştur. Kaybolan Dursun İldeniz 15 gün sonra ırmakta ölü olarak. bekçi Şemsettin Tuncer'in cenazesinin bulunduğu yerde bulunmuştur. Bu iki cenazenin aynı yerde bulunması ve iki kişinin de aynı komiserce dövülmüş olması bir tesadüf değildir.

Eskiden beri MHP'li olarak tanınan Emniyet Komiseri yalnız bununla da kalmamış. diğer bekçiler ve halktan bazı kişileri de şehir dışına götürerek dövmüş ve halk üzerinde yoğun bir baskı uygulamıştır.

Öte yandan Akdere köyü öğretmeni Hasan Yıldırım da faşist komandolar tarafından yalnız olduğu bir sırada sekiz kişilik bir grupça dövülmüştür. Ağır şekilde dövülen öğretmen hastaneye götürülerek tedavi altına alınmıştır.

Bütün bunlar faşizmin teşhir oldukça nasıl hırçınlaştığının bir kanıtıdır. Fakat faşizm halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini durduramayacaktır.

KAHROLSUN FAŞİSTLER

Kahrolsun Faşistler ve revizyonistler!

Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi!

Silifkeli Devrimciler

KARS'IN HOÇUVAN BÖLGESİ HALKI FAŞİST JANDARMA BAŞÇAVUŞUNA HAKETTİĞİ DERSİ VERDİ

HOÇUVAN, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı 23 köyden oluşan Ardahan'a bağlı bir bölgedir. Tüm yurdumuzda olduğu gibi Hoçuvan bölgesinde de halkımızın mücadelesi her geçen gün yükselmektedir. Halkımızın mücadelesi karşısında paniğe kapılan hakim sınıflar ve onların bölgemizdeki maşaları azgınca halkımıza saldırmaktadırlar.

Hoçuvan'a "özel olarak gönderildiğini" açık açık söyleyen faşist jandarma başçavuşu Ali Kılıç, bir avuç vurguncuyla birlikte yoksul halka etmediğini bırakmamaktadır. Gece yarıları köyleri basmakta, karakola düşen yoksul köylülere dayak atmakta devrimcileri tehdit etmekte elinden geleni yapmaktadır. Bir keresinde bir yoksul köylüyü bir saatlik yoldan elini kolunu bağlayarak hem kendisi hem de jandarmalara dövdürerek Hasköy karakoluna kadar getirmiştir. Buna benzer olayları birkaç kere daha oynamak istemişse de, halkın şiddetli tepkisi buna engel olmuştur. Bu faşist başçavuş köylülerden tehditle rüşvet alarak halkı soymaktadır. Böylece bir taşla iki kuş vurarak hem kendi cebini doldurmakta. hem de efendilerine hizmet etmektedir. Osman Avşar, Mecit Avşar, Cevdet Avşar gibi halk düşmanı vurguncular ise köylüleri ihbar etmekte, tüm bu baskı, zulüm ve işkence uygulayanlarla işbirliği etmektedirler.

21 Ekim günü akşamı Hasköy'de meydana gelen ufak bir olay bahane edilerek faşist başçavuş ve jandarma –

HALKIN SESİ ■ Haftalık siyasi dergi ■ Sahibi: Hüseyin Karanlık ■ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Leyla Cümbüş ■ Yönetim Yeri: Yeniçeriler Cad. 45/2 Çemberlitaş - İstanbul ■ Yazışma ve Abone Adresi: PK 1103 Karaköy - İstanbul ■ Baskı: Daily News Web Offset ■ Abone Şartları : Yurtiçi yıllık 125, altı aylık 65 TL., yurtdışı yıllık 200, altı aylık 100 TL. ■ İlan Şartları: Santimi 30 TL., yayın ilanları 200 TL. Genel dağıtım: TÜR-DA Ankara dağıtım: Fikri Nigiş

Türkiye Yunanistan Görüşmelerinde Olumlu Gelişmeler

Türkiye ile Yunanistan'ın Ege anlaşmazlığını çözmek için yürüttükleri görüşmeler son günlerde yeni bir aşamaya vardı. Özellikle kıta sahanlığı görüşmeleri sonunda yayınlanan tutanak, anlaşmazlığın çözümü yolunda ilk önemli adımın atıldığını göstermektedir.

Üzerinde anlaşmaya varılan tutanağın birinci maddesi şöyledir:

"Her iki taraf, aralarındaki kıta sahanlığı sınırlandırmasının karşılıklı rızaya dayanan bir anlaşmaya ulaşması amacıyla müzakerelerin samimi, esasa inen ve iyi niyetle yürütülmesi hususunda anlaşmışlardır."

Altıncı maddede şöyle denilmektedir:

"Her iki taraf, müzakereleri güçleştirebilecek Ege Denizi kıta sahanlığına ilişkin her türlü teşebbüs ve eylemden kaçınmayı üstlenirler."

Yedinci madde ise şu şekildedir:

"Her iki taraf, ikili ilişkileri konusunda birbirini kötülemeye yönelen her türlü teşebbüs ve eylemde bulunmaktan kaçınmayı üstlenirler." (21 Kasım tarihli gazeteler)

Varılan sonuçlar şu noktaların her iki ülkenin temsilcileri tarafından kabulünü öngörmektedir. Birincisi, anlaşmazlık görüşmeler yoluyla çözümlenecektir. Her iki taraf kendi görüşlerini bir yana bırakarak konuyu esastan ele almayı kabul edeceklerdir. İkincisi, görüşmeleri baltalayacak her türlü oldubittiden kaçınılacaktır. Her iki ülke Ege konusunda tek taraflı girişimlerde bulunmamaya razı olacaklardır. Üçüncüsü, her iki ülkenin hükümetleri birbirleri aleyhine dünya çapında yürüttükleri düşmanca kampanyayı durduracaklardır. Sonuç olarak, iki ülke arasında Ege anlaşmazlığından doğan gerginlik bir ölçüde sona ermiş olmaktadır.

Bu gelişmelerden kim kârlı, kim zararlı çıkmıştır? Bu karşılaştırmayı Türkiye ile Yunanistan arasında yapanlar meseleyi ters yüz etmektedirler. Gerginliğin sona ermesi ve anlaşmazlığın karşılıklı görüşme yoluyla çözülmesi için olumlu adımlar atılması her iki ülkenin de yararınadır. Tarihte ezilen ülkelerin birlik ve dostluğundan zarar görenler ise daima böl ve yönet siyaseti uygulayan emperyalistler olmuştur.

Bugün Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkları körükleyenler sosyal-emperyalistlerdir. Ülkemizle Yunanistan arasındaki çatışma her iki ülkeyi hegemonyası altına almaya çalışan Yeni Çarlar'ın işine gelmektedir.

Son anlaşma, sosyal-emperyalistlerin hegemonya planlarına set çekecek bir gelişmenin başlangıcı niteliğindedir. Öte yandan, Türkiye-Yunanistan dostluğu, her iki ülkeyi başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme karşı daha güçlü kılacaktır. İki süper devletin Türkiye ve Yunanistan'ın düştükleri zayıf durumdan istifade edememeleri, ülkemiz halkının ve devriminin yararınadır. Komşu üçüncü dünya ülkelerine saldırgan emeller besleyen Türkeş faşistlerinin ve Yeni Çarların uşağı revizyonistlerin Türkiye-Yunanistan dostluğunu baltalamak için giriştikleri çabaların sebebi de budur.

Türkiye Yunanistan dostluğu yönündeki gelişmeler karşısında Ecevit'in takındığı tutuma da değinmek istiyoruz. Ecevit, çeşitli bahanelere başvurarak olumlu gelişmeleri engellemeye, iki ülke arasında çatışma kışkırtmaya çalışıyor. İktidarda MC'nin olması, Ecevit'i küçük oy hesaplarına itmektedir. Ecevit, bu hesapları ülkenin çıkarlarından üstte tutmaktadır.

Bazıları Ecevit'in tutumunu, milli çıkarların savunulması olarak göstermektedirler. Oysa Ecevit'in Türkiye-Yunanistan dostluğu karşısındaki tutumu, emperyalizmi zayıflatan değil, güçlendiren bir milliyetçiliğin ifadesidir. Emperyalizmi güçlendiren böyle bir tutum, ülkenin milli çıkarlarına en büyük zararı vermektedir. Bu tutumun, Türkeş'in emperyalizme sırt dayayan saldırgan milliyetçiliğinden esasta farkı yoktur.

CHP'nin 22 Kasım tarihli Parti Meclisi raporu, takınılan kışkırtıcı tutumu örtbas etmek için, "düşmanlığın iki ulus tarafından değil, hükümetler tarafından yaratıldığını" söylüyor. Bu ifade düşmanlık körükleyenlerin, çabalarına ilerici bir maske geçirmeye ve sorumluluklarını örtbas etmeye kalktıklarını göstermektedir. Ecevit ve CHP yönetimi, sadece muhalefetteyken değil, hükümetteyken de "gerginliğin sorumlusu" olmuşlardır. CHP Parti Meclisi'nin iddialarının aksine Ecevit, "zeytin dalı uzatmak" bir yana Kıbrıs' a namlu uzatmış, ülkemizin içine düştüğü bunalımın sorumlularından biri olmuştur.

İki süper devlete karşı ülkemizin bağımsızlığını kazanıp korunmasını isteyen bütün yurtseverler, Yunanistan' la dostluktan yana olmalıdırlar. Ne oy hesapları, ne de başka küçük hesaplar ülkemizin ve halkımızın çıkarlarına ağır basmamalıdır.

HALKIN SESİ

lar tarafından köye baskın yapılmış, bazı evler aranmak istenmiştir. Hiç bir arama izninin olmadığı yetmiyormuş gibi, arama iznini soran köylülere hakaret edilmiş, bunlar dövülmek istenmiştir. Faşist terörden canına tak diyen yoksul köylüler, kadın-erkek, çoluk-çocuk faşist jandarma başçavuşu ve jandarmalara karşı koyarak taşa tutmuşlardır. Halkın sürü olmadığını gören faşist başçavuş, kurtuluşu kaçmakta görmüştür. Böylece halktan hak ettiği cevabı almıştır.

Bunun üzerine 22 Ekim gece yarısı, Kars'tan özel olarak gönderilen bir jandarma yüzbaşısının komutasında otuz-kırk jandarmayla köye baskın yapılmış, birçok ev kanunsuzca aranmış, daha önceden hazırlanan plana göre listesi yapılan köylülerden 7 kişi yakalanarak Ardahan jandarma karakoluna götürülmüştür. Burada köylülere akıl almaz işkenceler yapılmış, iki gün sonra 5 kisi serbest bırakılmış, Hasköy Yurtseverler Derneği başkanı Akif Yazıcı ve köylülerden Halis Avşar tutuklanmışlardır. Bu tutuklular halen Ardahan cezaevinde yatmaktadırlar. Ama tüm bu baskı zulüm ve işkenceler bizi asla yıldıramayacaktır.

Hoçuvanlı Devrimciler
KARS

ANKARA SEYRANBAĞLARI'NDA ANALAR-BABALAR ÇOCUKLARININ CAN GÜVENLİĞİ İÇN İÇİN BİRLEŞİYOR

Ankara'nın Seyran Bağları 50. Yıl Lisesinde öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin kalmadığını gören öğrenci anne ve babaları 15/11 1976 günü topluca sabahleyin okula gittiler ve çocuklarının can güvenliklerini kendileri koruyacaklarını açıkladılar. Bu durum karşısında öğrenci velileriyle konuşan müdür, Valiliğe ve Emniyet Müdürlüğüne dilekçeler yazdığını fakat olumlu neticeler alamadığını iletti. Okula altı kez saldırı düzenlenmiştir. Saldırılar okulun yanındaki Ülkü Ocakları Derneği ile gene okulun yanında bulunan faşist il yurtlarından yapılmaktadır. Liseli devrimciler her saldırıyı tutarlı devrimci hareketleriyle geri püskürttüler. En son yapılan silahlı, sopalı, zincirli saldırı sırasında birkaç arkadaş yaralandı. Bunun üzerine devrimci öğrenciler velileriyle okula gelmeye başladılar. Polis her olaydan sonra saldırıya uğrayan devrimcileri alıp götürmektedir.

Yurtsever Seyran Bağları halkı, Tuzluçayır halkının yaptığı gibi okula saldıran faşistleri kazma, kürek, taş ve sopa ile kovacaklarını, artık sabırlarının kalmadığını söylemişlerdir. Seyran Bağları halkı Ülkü Ocaklarının kapatılması için imza toplamaya başlamıştır. Son olaylarda ise polis arabalarına binen faşistler devrimci öğrencileri kahvelerden ve sokaklardan toplayarak emniyete götürmüşlerdir. Polisler öğrencilere dayak atmışlardır. Faşistler son olaylarda kadınların alınlarına silah dayamışlardır. Diğer bir nokta da liseli kızların, faşizme karşı verdikleri aktif mücadeleyle erkek arkadaşlarına örnek olmalarıdır.

Kahrolsun Faşizm!
Ne Amerika Ne Rusya,
Bağımsız Türkiye !

50. Yıl Lisesi Devrimcileri

GEÇEN HAFTADAN SEÇTİKLERİMİZ

ABD SENATÖRÜ, ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NİN TANINMASINI İSTEDİ.

ABD Senatosu Demokrat Grup lideri Mike Mansfield, ABD'nin Tayvan adasındaki Çan kliği ile olan savunma anlaşmasını feshetmesini ve Çin Halk Cumhuriyeti'ni derhal tanımasını önermiştir.

SOVYETLER'DEN DUYULAN KUŞKU DEVAM EDİYOR

Cumhuriyet dış politika yazarı Ergun Balcı, Brejnev'in Yugoslavya ziyaretinin, Sovyetler Birliği'nden duyulan kuşkunun ortadan kalkması anlamına gelmediğini yazdı.

CELİL GÜRKAN KOMÜNİZME KARŞI OLDUĞUNU SÖYLEDİ

Türkiye Birlik Partisi Genel Sekreteri Celil Gürkan, geçtiğimiz hafta gazetelere bir demeç vererek kendisinin Komünizme ve Maocu olarak adlandırdığı devrimcilere karşı olduğunu açıkladı.

BATI AVRUPA ÜLKELERİ SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN GÜDÜMÜNDEKİ COMECON'U TERSLEDİ

AET, COMECON ile ticari ilişki kurmayı reddetti. Karar, AET Dışişleri Bakanları toplantısında, COMECON'un 16 Şubat'taki "iki tarafa da her türlü kolaylıklar tanınmasıyla ekonomide sıkı işbirliği yapılması" önerisine karşılık alındı. AET'nin kararı "COMECON"un bir grup örgütü olarak geçerli sayılamayacağı, Kremlin'in egemenliği altında bulunduğu için AET ile ticari görüşmeler yapmaya yeterli bir örgüt olmadığı" görüşlerini kapsıyor. Öte yandan, Doğu Avrupa ülkelerinin Batıya olan borçlarının hızla arttığı bildirilmektedir.

RUS SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ "KREŞ DEĞİL, SİLAH" SİYASETİ UYGULUYOR

14 Kasım 1976 tarihli Pravda gazetesi, Petrol ve Petrokimya Bakanlığı ile Otomobil Bakanlığının, çocuk bakım yuvaları ve kreşlerin yapımına önem vermediklerini, başlangıçta 7650 yuvanın yapılması planlanmışken, hedefin 2050'ye indirildiğini ve sonuç olarak 1440 yuva yapıldığını açıklamaktadır. Bu, hızla silahlanan Sovyet revizyonistlerinin "kreş yerine silah" politikası yürüttüklerinin kendi ağızlarından itirafından başka birşey değildir Kadınların haklı taleplerini savunur gözükerek, "silah değil, kreş" diye yaygaralar koparan ve Rusya hesabına milli savunmayı baltalamaya çalışan ülkemiz revizyonistlerinin bu gerçek karşısında ne gibi bir demogojiye başvuracakları merak konusudur.

İRAN SOVYETLER BİRLİĞİ'NE KARŞI SİLAHLANIYOR

İran Şahı geçtiğimiz hafta gazetelerde yayınlanan bir röportajda, ülkesinin Sovyetler Birliği'nden gelen tehlikeye karşı silahlandığını söyledi. Şah, İran ordusunda hem Sovyet hem de Amerikan danışmanların bulunduğunu açıkladı ve bunun "İran'ın bir tek ülkeye bağımlı olmadığını ispatladığını" ileri sürdü.

TÜRKİYE İLE YUNANİSTAN DOSTLUĞU YÖNÜNDEKİ OLUMLU GELİŞMEYE TEPKİLER

Türkiye ile Yunanistan arasındaki görüşmelerde anlaşmazlığın çözülmesi yönünde adımlar atılması, Hürriyet ve Tercüman gazetelerinin "Günün Yazısı" ve "Rapor" köşelerinde olumlu karşılandı.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Yüzlerce Yurtsever Yazıişleri Müdürümüzün Serbest Bırakılmasını İstiyor

Üçüncü Ordu Askeri Mahkemesi tarafından 26 Ekim 1976 tarihinde tutuklanan dergimiz Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan halen Sağmalcılar Cezavinde tutuklu bulunmaktadır. Yurdumuzun çeşitli yerlerinden ve Almanya'dan yurtseverler ve demokratik kuruluşlar dergimize yapılan baskıları protesto etmekte ve Kemal Doğan'ın serbest bırakılmasını istemektedirler. Bu konuda dergimize gelen mektup ve imzaları yayınlıyoruz:

Türkiye Birlik Partisi Kadın Kolu, Başkanı Sevim Kamışlı. askeri mahkemelerin basını yargılayamayacağını belirtiyor ve Kemal Doğan'ın tutuklanmasını kınıyor. Ankara'dan Devrimci Fenciler Derneği dergimize yapılan baskıları protesto ediyor ve yurtsever basına özgürlük istiyor. Gene Ankara'dan 12 teknik eleman ile 124 yurttaş dergimiz üzerindeki baskılara karşı çıkıyor ve Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanmasını protesto ediyor. Muğla'dan 193 yurttaş yurtsever basına özgürlük istiyor ve dergimize yapılan baskıları kınıyor. Kahramanmaraş'tan mektup gönderen bir grup devrimci Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanmasını protesto ediyor ve bütün halkımızı Halkın Sesi'ne yapılan baskılara karşı mücadele etmeye çağırıyor. Gümüşhane'den bir grup devrimci de dergimize yapılan baskıları protesto ediyor. İslahiye'li yurtseverler adına Bilal Güneş ve Muharrem Çelik Kemal Doğan'ın tutuklanmasını protesto ettiklerini yazıyorlar.

İstanbul'dan Mutlu Akü fabrikası devrimci işçilerinden bir grup, Askeri Mahkemenin Kemal Doğan'ı tutuklamakla Anayasa'da yer alan tabii hakim ilkesini çiğnediğini belirtiyor ve dergimize yapılan baskıları protesto ediyor. İstanbul Toptaşı Cezaevinden 36 devrimci tutuklu Kemal Doğan'ın serbest bırakılmasını istemekte ve yurtsever basına yapılan baskılara karşı çıkmaktadır. İstanbul Şişli Motor Meslek Lisesi devrimci öğrencileri ile Vefa Lisesinden 38 devrimci ordudaki faşist uygulamaların açıklanmasının suç olmadığını, iki süper devletin ve özellikle Rus sosyal emperyalistlerinin yurdumuz üzerindeki hegemonya mücadelesinin arttığı bir sırada milli savunmayla ilgilenmenin halkımızın bir talebi olduğunu yazıyor ve Halkın Sesi'ne yapılan baskıları protesto ediyor. Ayrıca Aşık Mağduri, İstanbul'dan dergimize yazdığı mektupta Kemal Doğan'ın ordudaki faşist oyunları ve örgütlenmeleri açıkladığı için tutuklanmasının kanunlara aykırı olduğunu söylüyor ve Yazı İşleri Müdürümüzün serbest bırakılmasını istiyor.

İncirliova' nın Akçeşme köyünden dergimize mektup yazan yirmi köylü ordudaki MHP'li faşistlerin faaliyetlerini açıklamanın suç olamayacağını açıklıyor ve Kemal Doğan'ın derhal serbest bırakılmasını istiyor. Denizli'den devrimci askerler yurtsever basına yapılan baskıya karşı çıkıyor ve Kemal Doğan'a özgürlük istiyorlar. Gökçeadalı devrimciler adına yazan Nazım Özlü Halkın Sesi'nde yayınlanan ve suç olduğu iddia edilen yazıda anlatılanların gerçek olduğunu, bunu yayınlamakla Halkın Sesi'nin halka tercüman olduğunu söylüyor ve Kemal Doğan'a özgürlük istediğini bildiriyor.

Almanya'dan Stuttgart Türkiye Öğrenci ve Gençlik Birliği ordu ve milli savunma konusundaki sansürün kaldırılmasını istiyor ve dergimize yapılan baskıyı protesto ederek Kemal Doğan'a özgürlük istediğini yazıyor. Gene Almanya'dan 95 yurtsever Kemal Doğan'ın tutuklanmasının kanunsuz olduğunu ve Halkın Sesi'ne yapılan baskıları protesto ettiklerini bildiriyor. Almanya'dan KPD Bochum örgütü, Devrimci Yunanlı Öğrenciler Birliği, İranlı Öğrenciler Federasyonu Bohum örgütü, (Almanya) Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (ATÖF) ile çeşitli milliyetlerden 40 öğrenci dergimize yapılan baskıları protesto ediyor ve Kemal Doğan'a özgürlük istiyor.

TUMAD-DER'in "ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILIYAMAZ" TOPLANTISI YAPILDI

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) 'in düzenlediği "Askeri Mahkemeler Basını Yargılayabilir mi?" konulu tartışmalı toplantı geçtiğimiz hafta Ankara'da, TMMOB' de yapıldı.

Toplantıda konuşan TUMAD-DER Başkanı Armağan Anar askeri mahkemenin bu son icraatıyla tıpkı DGM'ler gibi bağımsız hakim ve hakim teminatı ilkelerini çiğnediğine işaret etmiştir. Anar, askeri mahkemeleri DGM'lerin yerine kullanma çabasında olanlara karşı mücadele edilmesi gerektiğini savunmuştur.

Konuşmacılardan Avukat Mehmet Cengiz 353 sayılı Askeri Yargı Usulü Kanununun 11(d) maddesinin Anayasaya aykırı olduğunu, 11. maddeye eklenen ve askeri olmayan suçlardan sivil şahısları yargılamayı sağlayan (d) bendinin 12 Mart dönemi ürünü olduğunu ve sivil şahıslar üzerinde baskı aracı olarak kullanılmaya başlanmasından endişe edilmesi gerektiğini açıkladı. Mehmet Cengiz sözlerini, "MC iktidarı mutlaka kendilerine bağımlı mahkemeler istediğinden, daha önce DGM'leri görevlendirdiği yerlerde askeri mahkemeleri kullanma eğilimindedir. Bu tür uygulamalar zaman içinde giderek yerleşir. Şayet bugün bu uygulamaya karşı çıkılmaz, basın, demokratlar, demokratik kuruluşlar ve halk susar, mücadele edilmezse, yakın gelecekte DGM'leri askeri mahkemeler olarak karşımızda görebiliriz" diyerek bitirdi.

İkinci konuşmacı Avukat Uğur Uzer askeri mahkemelerde bağımsız hakimlerden ve hakim teminatından sözedilemeyeceğini söylemiştir.

Avukat Emin Değer ise, hakim sınıfların sivil kişilerin doğal yargılama yeri, tabii hakim ilkesine göre kurulmuş mahkemeler varken, askeri yargının istisna alanını genişleterek, sivilleri de Askeri mahkemelerde yargılama isteğinde olduğunu belirtmiştir.

Boronkay Direnişini Kırmak İsteyen Hikmet Aslan Kaçmak Zorunda Kaldı

Boronkay İşçisi Yıldır Algül

DGM'lere karşı yapılan direnişler sırasında, mücadele - ye katıldıkları için Boronkay patronu üç arkadaşımızı işten attı. Bunun üzerine bütün arkadaşlar birlikte direnişe geç - tik. Direniş haberini alan Hikmet Aslan, fabrikaya gelerek, direnişimizi kırmak istedi. Bütün arkadaşlar, işten atılan üç arkadaşımız geri alınıncaya kadar direnmeye kararlı olduk - larını söyleyince, Hikmet Aslan bunu engellemek istedi. Ama arkadaşlarımızın kararlı tutumu sonunda kaçmak zorunda kal dı.

Bundan sonra Hikmet Aslan direnişe önderlik ettiğim i - çin beni işten attı. Benim işten atılmamın sebebi fabrikadaki her türlü haksızlığa karşı mücadele etmem, Maden-İş Sen - dikasını ve DİSK'i ele geçirmeye çalışan Rus uşaklarına kar- şı olmam, bunları sendikamızdan temizlemek için mücadele etmemdir. Benim işten atılmamı patron, Hikmet Aslan ve baş temsilci Muammer bir araya gelerek kararlaştırdılar. Bu baş temsilci Muammer aynı zamanda patrondan götürü iş de almakta, bunu kendi hesabına Topkapı'da Güray Sanayi'de işçi kullanarak yaptırmaktadır.

İşten atıldığım günün akşamı arkadaşlarla birlikte sendi - kaya giderek durumu Hikmet Aslan'a anlattık. Hikmet Aslan, "13. madde açık. Patron atarsa atar, çıkışını al git " diyerek bizi başından savdı.

Ertesi günü Hikmet Aslan fabrikaya gelip patronla görüş- tükten sonra arabası ile sendikaya gittik. Yolda Hikmet As- lan'a Kemal Türkler'in malları ile ortaya çıkan durumu sorduğumda, "Adamı eşşek gibi 'sosyalistim' diye bağırtı - yoruz. Bunu bir müddet daha kullanmak zorundayız, zamanı gelince bir tarafa atarız" diye cevap verdi. Hikmet Aslan'la aramızda geçen bu konuşmayı her yerde açıklamaya ve ge - rekirse yüzleşmeye hazırım.

18 Kasım 1976 günü benim işten atılmamı protesto etmek amacıyla arkadaşlar direnişe geçtiler. Patron ve revizyonist sendika ağalarının bütün baskılarına rağmen direniş bütün öğleden sonra sürdü. Boronkay işçilerinin verdikleri bu son mücadele, patron ve revizyonist hainlerin bir safta, devrim ciler ile geniş işçi yığınlarının diğer bir safta toplanmasına, safların daha da belirlenmesine yol açtı.

Boronkaylı arkadaşlar, bu olaylar bize bir kere daha gös terdi ki, Rus uşağı sendika ağaları ve onların dümen suyun - da giden temsilciler bizim haklarımızı savunamazlar. Bütün işçiler bu ihanete karşı birleşerek, aramızda yapacağımız seçimle, bizim menfaatlerimizi kararlılıkla savunacak işçi- leri başa getirmeliyiz.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİNDEN AYRILARAK PROLETER DEVRİMCİ SAFLARA KATILAN BİR DEVRİMCİNİN ÖZELEŞTİRİSİ:

M. Özmen
ANKARA

"İGD ve Diğer Revizyonist Kuruluşlardaki İyi Niyetli Arkadaşlara Sesleniyorum:

"YURDUMUZU RUSYA'YA PEŞKEŞ ÇEKENLERİ TANIYALIM

Bundan iki ay öncesine kadar İGD saflarında bulunan bir yurtseverim.Taş radan Ankara'ya geldiğim andan itiba - ren toplumda ezilmem ve halk çocuğu olmam nedeniyle, ismine güvenerek İGD ye üye oldum. İlk günlerde aktif bir şe- kilde çalışıyordum. Benim bu tutumum sonucu revizyonistler benimle özel bir şekilde ilgilenmeye başladılar. Eğitim çalışmalarına başladık. Ağızlarından çı kan her kelimede Mao Zedung'a küfür e diyorlardı. Onların bu davranışları ka - famı karıştırdı ve Mao Zedung'un ki - taplarını onlardan habersiz evde okuma ya başladım.

Sadece Mao Zedung yoldaşa değil, Ay dınlık ve Halkın Sesi'ne de açıkça saldı rıyorlardı. Revizyonizme karşı çıkan diğer dergilerin de Aydınlık ve Halkın Sesi'nden etkilendiklerini söylüyorlar - dı. Bütün bu olanlardan sonra Aydınlık ve Halkın Sesi'nin son sayılarını, "Tüm Çalışanların Greviyle" ilgili özel sayı- yı okudum ve revizyonistlerin tavrıy - la karşılaştırdım. Onların halk düşma- nı yüzünü gördüm, faşistlerden daha tehlikeli olduklarını kavradım. Sovyet - ler'e toz kondurmayan bu vatan satıcı - larının en saldırgan emperyalist gücün Hitler'in çizmelerini giyen eli kanlı sosyal-faşistlerin ülkemizdeki beşinci kolu olduklarını anladım.

İGD ve diğer revizyonist kuruluşlar- daki iyi niyetli arkadaşlara sesleniyo - rum. Halk düşmanlarını tanıyalım, bun ların ülkemizi Rus emperyalizmine peş keş çeken hainler olduğunu halkımıza an latalım. Bunların devrimimizin önündeki en tehlikeli engel olduğunu anlatalım.

Bu olaylardan sonra Marksizm-Le - nizm-Mao Zedung Düşüncesini tam ola rak kavrayamamıştım. Devrimciler ara sındaki her tartışmaya katılıyorum. Tar tışmalarda öğrendiklerimle ilgili araş- tırma ve incelemeler yapıyorum. İlk günler anti-revizyonist gruplar arasın daki anlaşmazlıklar beni endişeye dü- şürdü. Ancak Aydınlık dergisinin 69. sayısındaki Halkın Kurtuluşu'nun görüş lerini terkeden bir arkadaşın özeleşti- risi ve tasfiyeci görüşleri terkeden bir arkadaşın özeleştirisi bana ışık tuttu. Bu anlaşmazlıkların devrimci düşün - ceyle, revizyonizmden etkilenenlerin ve diğer yanlış görüşlerin mücadelesi olduğunu kavradım.

Türkiye'de devrimci düşüncenin Ay- dınlık ve Halkın Sesi dergilerinde ifade sini bulduğunu söylerken, kendilerine proleter devrimciyim diyenlerin bu saflara katılmaları en doğru tutum ola- caktır.

Aydınlık 69. sayındaki özeleştiriler ve benim özeleştirim bu çağrıya bir başlangıç olsun.

Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız, Demokratik Türkiye !

Yaşasın Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi !

"Revizyonizmi değil, Marksizmi uy gulayın. Bölücülük yapmayın, birleşin! Hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık ve dürüst olun! "

LİSELİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ

ŞİŞLİ MOTOR MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ ARKADAŞLARININ FAŞİSTLER TARAFINDAN ÖLDÜRÜLMESİNİ PROTESTO ETMEK İÇİN YÜRÜYÜŞ YAPTILAR

Şişli Motor Meslek Li - sesi öğrencileri, okul ar - kadaşları Şakir Ay'ın Ülkü Ocaklarından ayrılması ve MHP'ye girmeyi reddetme si üzerine faşistler tarafın dan öldürülmesini protes - to etmek için geçtiğimiz günlerde bin kişilik bir yü- rüyüş yaptılar. Şişli Motor Meslek Lisesi öğrencileri - nin olayı anlatan bildirisini yayınlıyoruz.

"ŞAKİR AY daha önce Ülkü Ocaklarına kayıtlı idi. Onların halk düşmanı yüzü nü ve yurtsever gençlerin kanına bulanmış ellerini gördükten sonra , Ülkü O- caklarını terketti. Faşist komandolar, Türkeş'in da- vadan döneni vurun' talima tına uyarak, ŞAKİR AY'ı katlettiler. Faşistler işle - dikleri cinayeti halktan giz lemeye çalıştılar. Okul ida resi de buna alet oldu.

"Bizler, emperyalizme ve zulme karşı nice müca- deleler vermiş yiğit bir halkın evlatlarıyız. Ameri- ka'ya ve Rusya'ya karşı ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu için mücadele ediyoruz. Bizler haklı bir davayı savunuyo- ruz. Bu yüzden geleceğin aydınlık Türkiye'sinin bi - rer neferiyiz. Faşist cina- yetler bizi sindiremez.

"-Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılsın !

"-Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye

"-Yaşasın Demokratik Lise mücadelemiz"

DEVRİMCİ LİSELİ ZÜLFİKAR URALÇIN'İN CENAZESİNDE İKİ İKİ SÜPER DEVLET VE MHP'Lİ KATİLLER PROTESTO EDİLDİ

19. 11. 1976 günü Kadıköy Akşam Lisesi öğrencilerin den Zülfikar Uralçin, Ülkü Ocaklı faşistler tarafından vuruldu ve bir gün sonra hastanede öldü.

Pazartesi günü Selimiye Camisinin önünde 1000-1500 kadar yurtsever toplandı. Cenaze öğleden sonra alın- dı, ve Kadıköy'e doğru yü- rüyüşe geçildi. Yürüyüşte, "Ne Amerika Ne Rusya Ba ğımsız Türkiye", "Kahrol sun Faşistler, Sosyal-fa- şistler", "Gençliğe Can Gü venliği", "Katiller Bulun - sun, Hesap Sorulsun" slo - ganları atıldı.

Daha sonra iki süper devlete, faşizme karşı mücadele an dı içtikten sonra dağıldık.

Kadıköy'den bir devrimci

ANKARA LİSE-DER'İN HEGEMONYACI TUTUMU LİSELİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİNİ PARÇALAMAKTADIR

Sahte "TKP", TSİP gibi sosyal-faşist örgüt- ler tarafından körükle - nen proleter devrimci - lere düşmanlığın Lise - Der yönetimi tarafından da benimsenmesi sonu - cu, Lise-Der'e üye ka - bul edilmiyoruz. Lise - Der yöneticilerinin bu hegemonyacı tutumu, li seli gençliğin birliğini parçalamaktadır.

Biz, Lise-Der yöne timinin bu anti-demok - ratik tutumunu protesto ediyoruz.

Ankara'nın Çeşitli Liselerinden 279 devrimci

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "işbirliği ve dostluk" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler.

1- MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2- RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?

3- İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIK KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, ESNAFLAR YÜRÜYÜŞE

EGE HALKI, İKİ SÜPER DEVLET MÜCADELE EDEN DEVRİMCİLERİ BA

İzmirli Proleter Devrimciler:

FABRİKALARDA, DÜKKANLARDA, KAHVELERDE YÜRÜYÜŞÜ ANLATIYORUZ

"NE AMERİKA NE RUSYA AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR YÜRÜYÜŞÜ"nün çalışmalarını en geniş kitleye dayanarak ve onları seferber ederek yürütmek amacını güdüyoruz.

Yürüyüşün çalışmaları ile ilgili olarak çeşitli gruplar oluşturuldu: Propaganda, bağış, hukuk bürosu gibi.

Bağış toplama şüphesiz en önemli işlerden biridir. Çünkü yürüyüşün amacının en geniş kitleye anlatılması ve yürüyüşün giderlerinin kitlelerden sağlanması bakımından bu son derece önemlidir.

İşe bağış toplanacak semtleri ve görevli arkadaşları tespit etmekle başladık.

Bütün İzmir'i ev ev, dükkan dükkan dolaşıp amacımızı anlatıp bağış toplama kararındayız. Şimdilik Gültepe, Şemikler, Çamdibi, Balçova, Şirinyer, Güzelyalı, Karabağlar, Çay Mahallesi, Bayraklı, Gürçeşme 'de bağış toplamaya başladık. Bir semte bağış toplayan bir arkadaşın izlenimleri: Bağış toplamak için iki kız, iki erkek arkadaş görev aldık. Daha önce bağış toplamıştık. Fakat hep kendi tanıdıklarımızdan. Bunun için içimizde biraz heyecan biraz da çekingenlik vardı. Fakat bağış topladıkça ve halkımızın desteğini sağladıkça heyecanımız ve çekingenliğimiz kayboldu. Bu olay bizlere bir kez daha siyasetimizin doğru olduğunu ve kitleler tarafından kavranılınca maddi bir güç haline gelebileceğini gösterdi. Önce bir pazar yerine gittik. Pazarcılara yürüyüşümüzü anlattık. Ve onlardan bağış istedik. Hemen hemen tüm esnaf bağışta bulundu.

Bugüne kadarki izlenimimiz son derece olumlu. Halkımız iki süper devlete ve yurdumuzu Amerika ve Rusya'ya peşkeş çeken faşistlere ve revizyonistlere büyük hınç duyuyor. Bunun yanında az da olsa Rusya'ya boyun eğici siyasetleri savunanlara rastlıyoruz. Bir örnek olarak, gittiğimiz bir emekli assubayın işlettiği bir tuhafiye dükkanında şu konuşmalar geçti: "siz eski bir ordu mensubu olarak boğazlardan Rus savaş gemilerinin geçişine ne diyorsunuz?" "Elbette geçecek. Yıllardır Amerika sömürdü, biraz da Rusya sömürsün ne çıkar?" "Peki, Rusya'nın bize imzalatmak istediği işbirliği anlaşmasına ne diyorsunuz?" "Bu anlaşmalardan yüzde 10 biz, yüzde 90 Rusya kârlı çıkar, ama iyi olur, biraz da komünistleri tanıyalım." Adama Rusya'nın artık komünist olmadığını, Stalin'in ölümünden sonra Rusya'daki yönetimin değiştiğini ve sonunda emperyalist bir devlet haline geldiğini söyledik. Tartışmalarımız uzadıkça civardaki esnaflar da geldi. Bize ne olduğumuzu sordular. "Devrimciyiz" dedik. İnanmadıklarını söylediler. Biz daha önce hiç bağış toplayan, halkla tartışan devrimciler görmedik, dediler. Oğlu faşistler tarafından öldürülür korkusuyla oğlunu üniversiteye göndermeyen bir kadın, "Hepiniz aslan gibisiniz. Sizleri bin bir güçlükle yetiştiriyoruz. Faşistler öldürüyor. Ama siz böyle çalıştıkça ne emperyalistler ne de onların uşakları kalacak. Sağolun evlatlarım" dedi.

Oradan ayrılıp bir mobilya atölyesine girdik. Beş-altı işçi çalışıyorlardı. Konuşmaya başladığımızda patron geldi. Burada ne aradığımızı sordu. "Ne Amerika Ne Rusya Akdeniz Akdenizlilerindir Yürüyüşü" için bağış toplamaya geldiğimizi söyledik. MC'nin yeni anlaşmalarla yurdumuzu Rusya'ya satmak istediğini vurguladık. Patron, "satmazlar, siz öyle söylüyorsunuz" deyince, işçiler hep bir ağızdan, "satıyorlar usta satıyorlar" diye bağırdılar. İşçilerin tepkisini gören patron "buradan gidin. Buralara kadar nasıl geldiniz" dedi. Patronun karşı çıkmasına rağmen işçiler bağış yaptılar.

Bir inşaat yerinde işçilerle konuşurken de hemen hemen aynı olay oldu. Bu kez müteahit 20 lira bağış yaparak gitmemizi, işçilerin çalışması gerektiğini söyledi. İşçilerden de bağış istedik. Çok paraları olmadığını sıkılarak bir lira vereceklerini söylediler. Biz o bir liranın binlerce liradan daha değerli olduğunu söyledik. Bağış kampanyasında bizleri en çok destekleyen işçilerle küçük esnaf oluyor. Özellikle bakkalar, fırıncılar. Acenta vb. gibi işletme sahipleri ise ya ilgisiz kalıyor, ya da karşı çıkıyor. Bugün devrimci saflarda revizyonizme karşı kararlı bir mücadeleyi göze alamayan ve onunla uzlaşanların da yanımızda olmasını çok isterdik. Onlar böylece halkın revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı duyduğu tepkiyi bizzat görmüş olurlardı.

Bağış kampanyasının onuncu gününde bir liralar, beş liralar, on liralar 14 bin lira oldu. Bunun yanısıra halk yürüyüşte kullanılmak üzere zeytin, bulgur ve bunun gibi şeyleri bağış olarak verdi. Biz yürüyüş giderlerini karşılayabilmek için son olarak kurban derilerini toplamaya çalışıyoruz ve kız arkadaşların kazak, atkı gibi giyecekler örerek bağışlamalarını, herkesin evindeki fazla eşyayı yürüyüş için vermesini teşvik ediyoruz.

Bütün çalışmalarımız halka ve siyasetimize olan güvenimizi çok artırdı, moralimizi yükseltti. Yaşasın halkımızın iki süper devlete karşı mücadelesi, Akdeniz Akdenizlilerindir. Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır!

Bir Proleter Devrimci:

CESARETLE GENİŞ KİTLELERE AÇILALIM

Yürüyüşle ilgili kitle çalışmalarında hatalı bir eğilim vardır. Arkadaşlar gittikleri semtlerde, köylerde ve kahvelerde daha önceden tanıdıkları sınırlı bir devrimci grupla ilişki kurmakta, onlarla konuşup görüşmekle yetinmektedirler. Mahalli devrimci arkadaşlarımızda da kendi dar grupları dışına açılamamak hatası vardır. En geniş halk kitleleriyle haşır neşir olmamakta, kitle içinde sürekli ve yoğun bir siyasi çalışma yapmamaktadırlar. Kitlenin gerçekten proleter devrimci önderleri olamamaktadırlar. Bu arkadaşlar en geniş kitleye duyurulmuş, herkesin katılabileceği kitle toplantıları yerine dar grup toplantılarını yeğlemektedirler. Dışardan gelen proleter devrimcileri dar grupları içine hapsetmekte, kitleyle bağ kurmasını önlemektedirler.

Oysa fikirlerimiz, siyasetlerimiz ve eylemlerimiz bütün halk kitlelerinin hayati menfaatlerine tamamen uygundur. Fikir ve siyasetlerimize güvenmeli, onları en geniş kitlelere her yerde ve her fırsatta ısrarla açıklamalıyız. Çekingenlik ve tereddüt hatalıdır.

OLUMSUZ BİR ÖRNEK:

Çevrenin tanıdığı sevdiği bir arkadaş, tartışmalardan kaçıyor, göze görünmemeye çalışıyor. Sorunları ortaya atıp tartışma yaratmıyor, gerici ve oportünist unsurları kitle tartışmalarına çekmek için çaba göstermiyor. Bu tutum, konuk gelen devrimci arkadaşlarda da güvensizlik ve yalnızlık duygusu yaratıyor. Bir köylü arkadaş onun hakkında; "Bu ne biçim devrimcidir? Görünmemek için sanki duvar diplerinden geçip gidiyor." diyor.

OLUMLU BİR ÖRNEK:

Bir köyde bir revizyonist, çevresine topladığı köylülerle "Ajan sendikası" diyerek TOPRAK-İŞ'i kötülüyormuş. Yalan ve iftiralarla bazı geri unsurları etkilemiş. Ama o sırada arkadaşımız olan bir devrimci gelerek, yalan ve karalamayı bir yana koymasını, düşmanlığının revizyonist ihanetinden ileri geldiğini, halkın ve ülkenin geleceğinin düğümlendiği sorunlardaki haince tutumu terketmesini söyleyip, revizyonisti kitle önünde tartışmaya çağırıyor. İftiracı revizyonist ise maskesinin düşeceğini bildiği için tartışmayı reddediyor. Orada bulunanlar onun ne kadar bağımsızlık ve devrim düşmanı bir yalancı olduğunu görüp nefret ediyorlar ve arkadaşımızla birlik oluyorlar.

RUSYA'dan ENERJİ ALMANIN

Bulgaristan'ın Uğradığı Felaketten Ders Alalım

YAŞAR DEMİRKOL

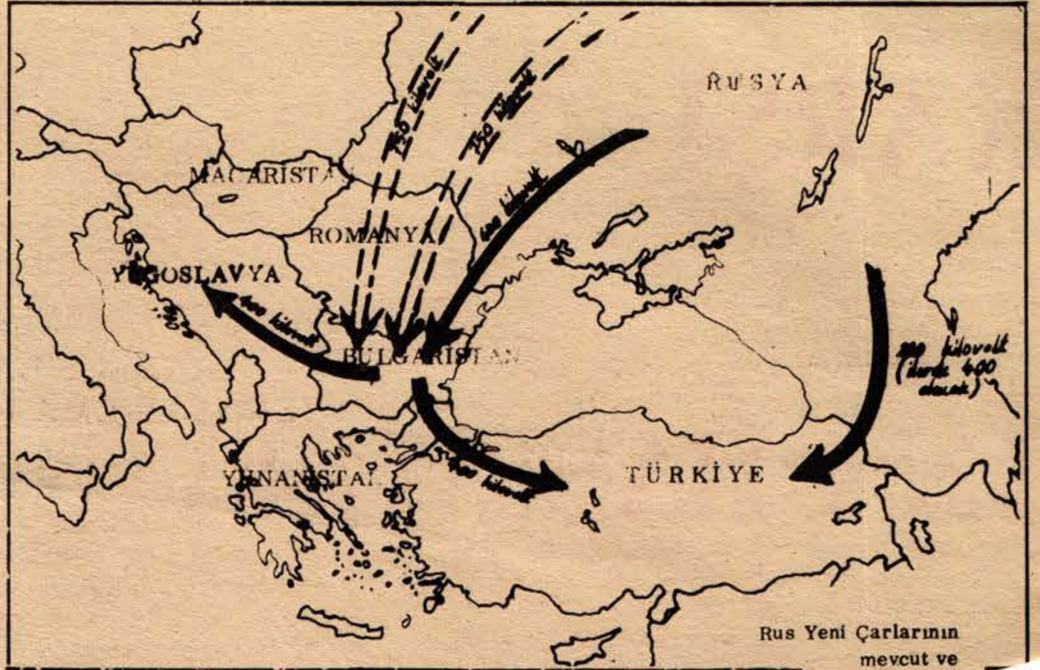

Rus Yeni Çarlarının mevcut ve planlanmış enerji ihracatını göstermektedir

(Kesik çizgili oklar planlanan yeni hatları belirtiyor)

Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye'nin elektrik enerjisi sistemini kontrol altına almak için son günlerde yeni bir giri - şimde daha bulundular. MC iktidarı ile, Kars ve Hopa üzerinden tek yönlü bir elektrik enerjisi hattıyla Türkiye'ye elektrik verilmesi konusunda anlaştılar. 29 Ekim 1976 tarihli gazeteler bu haberi, "Sovyetler Birliği ile Türkiye'hin elektrik şebekeleri enterkonekte sistemle birbirine bağlanıncaya kadar enerji alınacak" diye verdiler.

Elbette bu sözler, aynı zamanda MC iktidarının sosyal-emperyalistlere karşı nasıl bir uzlaşma içinde bulunduğunu da ortaya koymaktadır.

Bir hafta önceki gazeteler ise Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin'in Arpaçay barajının temelini atmak için Türkiye'ye geleceğinden sözettiler. Öyle anlaşılıyor ki, Yeni Çarlar artık fabrika temellerinin yanında baraj temelleri de atmaya başlamışlardır. Bu gidişle onlar, başında "barajlar kralı" olmakla böbürlenen Demirel'in bulunduğu MC iktidarına, atılacak temel bırakmayacaklar.

Biz bu yazımızda Bulgaristan'ın enerji sistemini inceleyeceğiz. Bu, Bulgaristan'ın enerji sisteminin nasıl bir bağımlılık içinde bulunduğunu ortaya koymak ve Türkiye'nin başına neler gelebileceğini göstermek bakımından çok önemlidir. Öte yandan Türkiye Bulgaristan'dan da enerji satın almaktadır. Bulgaristan üzerinden gelen enerjiyi aslında kimden aldığımızı da bu inceleme gösterecektir.

Bu yazıyı hazırlarken Bulgaristan elektrik enerjisi sistemi üzerinde bir inceleme yapan Elektrik Yüksek Mühendisi Adnan Dinçel ve Erhan Uzgur'un TEK (Türkiye Elektrik Kurumu) Dergisinin Haziran 1976 tarihli 14. sayısında yayınladıkları bir yazıdan geniş ölçüde yararlandık.

Başkasına ait olduğu ayrıca belirtilmeyen alıntılar söz konusu yazıdan aktarılmıştır.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER YURDUMUZU BİR KISKAÇ İÇİNE ALMAYA ÇALIŞIYOR

Aslında yapılan bir enerji alış-verişi anlaşması değil, bir enerji alışı anlaşması - dır. Çünkü Türkiye hiç bir zaman enerji ihtiyacını karşılayamamıştır. Türkiye şimdi ise Cumhuriyet tarihinin en büyük enerji buhranını yaşamaktadır. Nerde kaldı ki, Rusya'ya enerji satacak. Yıllardır Amerikan işbirlikçisi iktidarların doğal kaynaklarımıza, kendi su, petrol ve kömür kaynaklarımıza dayanmayan, aksine bu kaynakları emperyalistlere peşkeş çeken enerji politikaları yurdumuzu enerji bakımından büyük bir dar boğaza sokmuştur. Şimdi ise MC iktidarı Rus sosyal-emperyalistlerinin kapısını çalmakta, enerji şalterlerimizi Yeni Çarların eline vermektedir.

Daha önce Bulgaristan'la yapılan bağlantıyı yeterli görememelerive Doğu sınırımızdan doğrudan doğruya enerji satmak istemeleri sosyal-emperyalistlerin ne kadar büyük bir iştiha ile yayılmak istediklerini ortaya koymaktadır. Rusya, Bulgaristan üzerinden attığı kancayı şimdi, yeni enerji anlaşmasıyla güçlendirmekte ve böylece Türkiye'yi doğudan ve batıdan kıskaç içine alarak halkayı tamamlamak istemektedir.

Rusya'nın Türkiye üzerinde kurmaya çalıştığı enerji tekeli, diğer Ortadoğu ülkelerine yayılması için de olanaklar yaratacak ve bir köprübaşı rolü oynayabilecektir. MC iktidarının Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Selahattin Kılıç'ın şu sözleri bu olanağın ciddiyetini ortaya koymaktadır:

"Aynı mantıkla komşu ülkelerde, ki sayın başkanın ifade ettiği doğrudur, bugün için enerji alışveriși değil, enerji alışı şekliındedir, şartlar gerektirdiği ve elverdiği takdirde komşu ülkelerden elektrik enerjisi almakta ve satmakta zerrece tereddüt göstermem. Nitekim, Bulgaristan anlaşmasının bir an evvel yürürlüğe konması Sovyet Rusya ile, mümkün olursa Irak'la, İranla ve Suriye ile de bu yönde anlaşmalar yapılması cihetine gitmişizdir." (VII. Teknik Kongre Tutanakları, 24-26 Aralık 1975)

BULGARİSTAN ENERJİ SİSTEMİ

Doğal enerji kaynakları bakımından fakir bir ülke olan Bulgaristan İkinci Dünya Savaşı sonlarında, Sovyetler Birliği'nden Kruşçev revizyonist kliğinin iktidara gelmesine, yani 1956'ya kadar mili bir enerji politikası izlemiş, bu dönemde sosyalist Sovyetler Birliği'nden ve diğer sosyalist ülkelerden çok az miktarda enerji üretim maddeleri (petrol, kömür) ithal etmiş, esas olarak kendi kaynaklarına dayanmıştır. Bu arada diğer sosyalist ülkelerden elektrik enerjisi ithal etmemiştir.

Bulgaristan'da elektrik enerjisi sektöründe uygulanan sosyalist planlama sayesinde harp öncesinde 310 milyon kilowat saat (kwh) olan elektrik enerjisi üretimi yaklaşık olarak 8,5 kat artarak 2 milyar 655 milyon kilovat saate (kwh) ulaşmıştı. (Okuyucularımız bu rakamları aşağıda vereceğimiz 1960 ve sonrası ile ilgili rakamlarla karşılaştırmalıdırlar.) Ancak Stalin'in ölümünden sonra revizyonistlerin iktidara gelmeleri ve Bulgaristan üzerinde sosyal-emperyalist hegemonyalarını kurmalarından sonra durum değişmiştir. 1956- 1960 yılları arasında Bulgaristan'da enerji üretimi yaklaşık olarak 1,6 misli artmıştır. 1960'dan sonraki yıllarda ise elektrik enerjisi üretimindeki artışlar sürekli olarak düşmüş, yakıt bakımından dış kaynağa bağımlılık ve elektrik enerjisi ithalatı süratle artmıştır. Şimdi "Rusya'dan alınan elekrtik enerjisi dışında, petrol, tabii gaz ve kömür de alarak santral çalıştırmaktadırlar. Santralların üçte iki (2/3) yakıtı dış kaynağa bağlıdır." (Adnan Dinçel, Erhan Uzgur, TEK Dergisi, sayı:14, Haziran 1976) Demek ki, Bulgaristan Rusya'dan sadece doğrudan doğruya elektrik enerjisi almakla kalmıyor, aynı zamanda kendi santrallarında kullandığı petrol ve kömür gibi enerji kaynaklarının büyük bir kısmını da Rusya'dan sağlıyor. Bu sebeple aşağıdaki tablo (1) de yer alan tüketimde üretimin yüzde payını gösteren rakamların yüksekliğine aldanmamak gerekir. Bu rakamların da üçte ikisi gene Rusya'ya bağımlılık payını göstermektedir.

Şimdi Bulgaristan'ın Rusya'ya enerji bakımından bağımlılığının başlangıcını 1960 yılı olarak kabul edip aşağıdaki tabloyu inceleyelim:

	1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990
Brüt tüketim milyon kwh olarak	4 690	10.286	19.615	30.800	48.000	73.000	110.000
Ortalama yıllık artış yüzdesi	17,8	16,8	13,9	9,7	9,2	8,7	8,0
Üretim milyon kwh olarak	4.662	10.250	19.515	26.860	41.000	61.000	95.000
Tüketimde üretimin yüzde payı	99,5	99,7	99,5	87,0	85,0	84,0	86,0
İthalât milyon kwh olarak	28	36	100	4.000	7.000	12.000	15.000
Tüketimde ithalâtın yüzde payı	0,5	0,3	0,5	13,0	15,0	16,0	14,0

Bulgaristan'da Tüketimin, Üretimin ve İthalatın Yıllara Göre Büyümesi **TABLO: 1**

RUSYA BULGARİSTAN'IN ENERJİ TÜKETİMİNİN YÜZDE SEKSENİNİ ELİNDE TUTUYOR

Bulgaristan'ın santrallarında kullandığı yakıt bakımından Rusya'ya bağımlılığının 1960'larda söz konusu üçte iki oranından daha düşük olduğu açıktır. Öte yandan gelişme böyle sürerse 1990 yılındaki bağımlılığın ise bu oranın üstünde olacağı bellidir. Dolayısıyla üçte iki oranını sabit kabul ederek Tablo (1)den elde ettiğimiz aşağıdaki rakamlar ortalama değerleri göstermektedir.

TABLO: 2

1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990
67	66	67	79	82	83	81

Bulgaristan'da toplam elektrik tüketiminin yıllara göre dış kaynağa bağımlılığı. (Değerler toplamın yüzdesi olarak bağımlılığı göstermektedir.

Tablodan görülen gerçek şudur: Bulgaristan'da tüketilen toplam elektrik enerjisinin dış kaynağa.

LERCE LİRALIK BAĞIŞTA BULUNDULAR

KARŞI

RINA BASIYOR !

• YÜRÜYÜŞ TERTİP KOMİTESİ BÜTÜN EMEKÇİLERİ BİR GÜNLÜK YEVMİYELERİNİ YÜRÜYÜŞE BAĞIŞLAMAYA ÇAĞIRIYOR !

"Yürüyüşün bütün çalışmalarında işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza güveniyoruz. Yürüyüşle ilgili masrafların karşılanabilmesi için İzmir'de BİR GÜNLÜK YEVMİYENİ YÜRÜYÜŞE BAĞIŞLA adlı bir kampanya açtık. Başta işçi sınıfımız olmak üzere alınteriyle geçimini sağlayan bütün çalışanları bir günlük yevmiyelerini yürüyüşe bağışlamaya çağırıyoruz. Ayrıca bütün yurtseverleri yürüyüşü güçlendirmek üzere bağışta bulunmaya davet ediyoruz.

Bağışlarınızı bulunduğunuz en yakın İş Bankası şubesinden İzmir Konak İş Bankası şubesindeki 66460 nolu hesaba havale ettirebilirsiniz."

Sökeli Proleter Devrimciler:

KÖYLÜLER BİZİMLE BERABER

"Ne Amerika Ne Rusya, Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşü ile ilgili olarak köylerde toplantılar yapmaya başladık. Toplantılarda karşılaştığımız durumları yazmak istiyoruz.

İlk olarak gittiğimiz bir köyde devrimci arkadaşlarımız vasıtasıyla kahvehane sahiplerinden biriyle anlaştık. Kendi aramızda tespit ettiğimiz günün akşamı köye gittik. Toplantı yapılacağını daha önceden iyi duyuramadığımız için, toplantıya katılanların sayısı o köye göre sınırlı kaldı. Katılan köylüler söylediklerimizi büyük bir ilgiyle dinlediler. Konuşmalardan sonra bağış toplamaya başladık. Toplantıdakilerin hemen hepsi bağışta bulundular.

İkinci köyde toplantının başlangıcında köylülerin talepleri ve örgütsel meseleleri üzerinde durduk. Bu sırada bir zengin köylü ve birkaç dayıbaşı homurdandılarsa da kararlı davranmamız ve bazı köylülerin onları azarlamasıyla susmak zorunda kaldılar. Bağımsızlık meselesiyle ilgili düşüncelerimizi, başlangıcında homurdanan o zengin köylü ve dayıbaşılar başta olmak üzere bütün köylüler dikkatle dinlediler. Toplantı sonunda bir miktar para bağışında bulundular.

Üçüncü köyde, toplantı yapacağımızı bir hafta önceden ilan ettik. Muhtar devrimci bir insandı. Köyde genel olarak devrimci fikirler yaygındı. Fakat üç-dört gerici önceden beri köydeki devrimci propagandadan rahatsız olduklarını her vesileyle gösteriyorlardı. Bunlar, içlerinde kumarcıların da olduğu kişilerdi. Toplantı yapacağımızı duyunca, köydeki arkadaşlarımızı tecrit etmek amacıyla gerici propagandalarını arttırdılar. Arkadaşlarımız bu durumdan tedirgin oldular. Bu nedenle toplantıya iki gün kala köyde toplantı yapamayacağımızı bildirdiler. Gerekçeleri, gericilerin köylüleri etki altına aldıkları idi. Toplantı günü köye vardığımızda arkadaşlarımızın kararsızlığı devam ediyordu. Bizi gören gericilerin sağa sola koşuşturmayı başlamaları bazı arkadaşları iyice tedirgin etti. Oysa köyün genel havası hiç de olumsuz değildi. Bu nedenle, kararlaştırılmış bir şeyden vazgeçemeyeceğimizi, toplantıyı yapmamız gerektiğini arkadaşlara bildirdik. Toplantı saati gelip toplantıya başladığımızda o sözü edilen gerici adamlardan hiç biri ortalıkta yoktu. Sadece birisi, dışarıda bir-iki mırıldandıktan sonra çekip gitti. Biz sözümüzü bitirdikten sonra enstitüler döneminde köy eğitmenliği yapmış ihtiyar bir köylü kahvedekilere dönerek şunları söyledi: "Bu çocukların söylediklerini hepimiz dinledik. Söylediklerinin hepsi aynen bizim düşündüğümüz gibi. Keşke bu hükümetler bizi yabancıya el açtırmayacak bir politika gütseler. O zaman senelik 1000 lira kazancımın 500'ünü seve seve hükümete veririm. Zaten biz kendi gücümüze dayanarak varlığımızı sürdürebiliriz."

Bağış toplamaya geçtiğimizde ilk bağışı bu ihtiyar yaptı. Diğer bağışları da aldıktan sonra toplantıyı bitirdik.

Gerçekten, kararsız davranıp bu arkadaşın dediğine uyarak toplantıdan vazgeçseydik, ondan sonra o köyde değil bir toplantı yapmak, devrimci propaganda bile zorlaşabilirdi. Oysa şimdi tam tersi oldu. Gürültüye pabuç bırakmadığımızı gören gericiler bundan böyle kolay kolay azıtamayacaklardır. Bu köydeki toplantıdan çıkardığınız esas ders şudur: Bizim fikirlerimiz, gerçeği ve halkın geleceğini temsil ederler. Bu nedenle fikirlerimize ve halka güvenmeli, kararlı olmalıyız.

YENİ ÇARLARIN İKİ GEMİSİ DAHA BOĞAZLARADAN GEÇTİ

Yeni Çarlar'ın saldırgan deniz gücüne bağlı, iki savaş gemisi daha 25 Kasım 1976 günü İstanbul Boğazı'ndan geçiş yapmıştır. Gemiler güdümlü füze rampalarıyla donanmıştır. Savaş gemileri, "841" borda numa~~ralı "kashın" sınıfı bir güdüm - lü~~ ralı "kynda" sınıfı "Amiral Goluvko" sınıfı bir güdümlü füze kruvazörü ile "166" borda numaralı "kashın" sınıfı bir güdümlü füze destroyeridir. MC hükümeti Boğazlarımızı sosyal-emperyalistlere açan uzlaşmacı siyasetini sürdürmektedir. Ülkemizin ve Akdeniz'deki diğer ülkelerin güvenliğini tehdit eden Rus gemilerinin Boğazlardan geçirilmesi, bütün yurtseverlerin tepkisini toplamaktadır.

YENİ ÇARLAR SİVAS DEMİR ÇELİK TESİSLERİNDE

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, yurdumuzu iktisadi yönden pençelerine almak için giriştikleri çabalardan biri sonuçsuz kalmıştır. Sivas'ta yapılması öngörülen 4. Demir- Çelik Fabrikası ile ilgili sosyal-emperyalist öneriler reddedilmiştir. Sosyal-emperyalistler, tesisleri yapmak için hem proje, hem de yatırım anmaşmasının kendileriyle yapılmasını şart koşmuşlardı. Bilindiği gibi bir yatırımın esaslarını, yatırım projesi tespit etmektedir. Yatırımın denetlenmesi, ancak projenin denetimini elinde bulundurmaya bağlıdır. Sosyal-emperyalistler, hem projeyi hem yatırımı ellerine geçirerek, Türkiye'de yüklü bir vurgun vurmaya kalkmışlardı. Böylece, teknoloji, malzeme, kadro vs. hep Yeni Çarlar tarafından tayin edilecekti. Bu yüzsüz emperyalist talep reddedilmiştir. Yeni Çarlar, tekliflerinden vaz geçmek zorunda kalmışlardır.

İZMİRDE POLİS DEVRİMCİLERE BASKI YAPIYOR

İzmir'in Çamdıbi semtinde kahvelerden bağış toplayan iki devrimci bir ihbar üzerine polis tarafından gözaltına alındı. Muhbir, göçmen Şükrü adında biriydi. Devrimciler, Çamdibi karakolunda görevli komiser Tevfik, polis memurları Mehmet, Ramazan ve yine Mehmet adlı başka bir polis tarafından dövüldüler ve hakarete maruz kaldılar.

Ödemiş'te de devrimciler bağımsızlığımızı savunan sloganlar taşıyan pulları duvarlara yapıştırırlarken gözaltına alındılar. Burada da polis, devrimcilere baskı uyguladı.

Torbalı'da ise, devrimci bir arkadaşımız gözaltına alındı. Daha sonra serbest bırakıldı.

Polisin uyguladığı bu tür baskılar, yürüyüşü engellemek için yapılmaktadır. Yasal gerekleri yerine getirilmiş bir yürüyüşe polisin baskı yapmaya hiç bir hakkı yoktur. Torbalı'dan Hüseyin Gözeten ise yazdığı mektupta gözaltına alınışını şöyle anlatmaktadır:

Halkın Sesi'nin "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye, Akdeniz Akdenizlilerindir" yazılı el ilanlarını yapıştırırken polis tarafından tutularak, arkadaşlarla beraber karakola götürüldük. İki arkadaşla birlikte karakolda ifade verdik. "Bunları kim veriyor? Kaç para alıyorsunuz? Sizin başkanınız kim? Nereden idare ediliyorsunuz? Senin işin var, dükkanın var, patron sayılırsın, bu dergiden ne menfaatin var'?" gibi sorular soruyorlardı. Bunları halkıma ve ülkeme yardımcı olabilmek için yaptığımı söyledim. Bana "bir kefil bul, Pazartesi günü gelip mahkemeye çıkmanız şartıyla sizi bırakıyoruz" dediler. Kefilin ille de patron olmasını istediler. Kefil aramaya koyulduk. Bir işçi arkadaş kefil oldu, polisler bunu kabul etmek zorunda kaldılar bizi bıraktılar.

ARNAVUTLUK DEVRİMİNİN DERSLERİ

"ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ TARİHİ I" ÜZERİNE:

Arnavutluk Emek Partisi Tarihi Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'ne bağlı Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü tarafından hazırlandı. Daha Sonra AEP Merkez Komitesi'nin onayıyla Naim Fraşeri Yayınevi tarafından 1971 yılında yedi bölüm halinde Tiran'da yayınlandı. Bora Yayınevi, AEP Tarihini üççilt olarak Türkçeye kazandırdı ve okuyuculara sundu. Üç ciltten birincisi olan AEP Tarihi-I'de, 1929-1944 yılları arasını anlatan birinci ve ikinci bölümler yer alıyor. Bu ciltte, AEP'nin ve ülkede milli demokratik devrimin hangi mücadeleler sonunda gerçekleştirildiği anlatılıyor.

Arnavutluk devriminin tarihi tecrübeleri, ülkemiz devrimcilerine bir çok yönden ışık tutuyor. AEP'nin tecrübeleri, Türkiye devrimini emperyalist zincirdeki gelişmelerin dışında ele alan ve ülkemizdeki devrimi sadece iç gelişmelerin bir sonucu olarak gören anlayışları mahkum ediyor. Kitabı bu açıdan incelemek faydalı olacaktır.

İkinci Dünya Savaşının hemen öncesinde Arnavutluk, Kral Zogo'nun gerici iktidarı altındaydı. Zogo iktidarı yıllarında dünya çapında faşizm yükseliyordu. Faşist mihrakın başını çeken Alman, İtalyan ve Japon emperyalistleri hummalı bir şekilde yeni bir dünya savaşına hazırlanıyorlardı.

Yeni bir dünya savaşı tehlikesi bütün ülkeleri olduğu gibi Arnavutluğu da tehdit ediyor ve bu durum Arnavutluk komünistlerine yeni görevler yüklüyordu. AEP Tarihi şöyle diyor:

"Faşizm tehlikesinin yarattığı yeni durum, dünya komünist partileri için yeni görevler getirdi. 1935 Temmuzunda Moskova'da toplanan Komünist Enternasyonal'in 7. Kongresi, sermayenin ve faşizmin saldırısına karşı savaşı yoğunlaştırma gereğini önemle belirtti. Buna bağlı olarak Kongre şu görevi tespit etti: İşçilerin eylem birliğini sağlayarak ve bu temel üzerinde geniş bir antifaşist halk cephesi kurarak işçi sınıfının faşizme karşı birleşik cephesini kurmaya çalışmak." (s. 44)

Faşist tehlikenin arttığı şartlarda, bütün çalışmaları Komünist Enternasyonal'in 7. Kongre kararlarına uygun olarak yeni baştan düzenleyip düzenlememe konusunda Arnavutluk Komünistleriyle Troçkistler ve oportünistler arasında şiddetli bir ideolojik mücadele sürdü. Bu sırada Arnavutluk Komünistleri arasında ideolojik ve örgütsel birlik sağlanamamıştı ve henüz Arnavutluk Emek Partisi kurulmamıştı.

Dünya'da ve Arnavutluk'ta meydana gelen yeni değişmeleri kavrayan Komünistler, bugün ülkemizde bazılarının yaptığı gibi emperyalistlerin saldırmasını ve ülkelerini işgal etmesini beklemediler. Arnavutluk komünistleri ülkenin milli bağımsızlığını korumak ve emperyalist savaşa hazırlanmak üzere harekete geçtiler. 1936 yılında toplanan yurt dışındaki Arnavut Komünistleri, Komünist Enternasyonal tarafından da onaylanan kararlar aldılar. Bu kararlar doğrultusundaki yeni görevler iki ana noktada toplanıyordu:

a)" milli hakların savunulması mücadelesi,

b)"halk kitlelerinin en acil taleplerinden hareket ederek demokratik hakların savunulması mücadelesi." (s. 56)

Bundan başka ülke içindeki Arnavut Komünistleri de Komünist Enternasyonalin yeni çizgisinin ışığında çalışmalara koyuldular. Bunların başında Korça Komünist Grubu geliyordu. "Korça Komünist Grubu, ülkenin hürriyet ve bağımsızlığını tehlikeye düşüren faşizme karşı mücadeleye özel önem veriyordu." (s. 59) Korça Komünist Grubu, illegal yayın organında, faşizm tehlikesine karşı komünistleri uyardı ve onlardan halkı, faşizme karşı mücadeleye seferber etmelerini istedi. Gene aynı yayın organı, Arnavutluk'ta faşizmi tezgahlamaya çalışan büyük burjuva ve toprakağalarını teşhir etti. Ülkenin iç meseleleri konusunda doğru bir çizgi izleyen Korça Komünist Grubunun, Komünist Enternasyonal'in kararlarına uygun olarak tespit ettiği asgari programda:

a) "emperyalizme karşı halkın milli hakları için,

b) "milli anayasanın ihlaline ve Arnavutluk'ta faşizmi yerleştirme teşebbüslerine karşı halkın demokratik hakları için,

c) "savaşa karşı barış için.

d) "halkın temel iktisadi hakları için mücadele çağrısında bulunuyordu." (s. 60)

Korça Komünist Grubunun yayın organı ise şunları yazıyordu:

"Arnavutluk gibi yarı-sömürge bir ülkede yalnız sosyal değil, aynı zamanda milli bir mesele de vardır ve ikincisi öncelik taşımaktadır." (s. 60)

Yurt dışındaki ve yurt içindeki Arnavutluk Komünistlerinin programları esas olarak aynı konularda birleşiyordu. İngiliz taraftarı Zogo iktidarını değil, faşist işgal tehlikesini esas hedef alıyorlardı. Bir yandan gerici Zogo iktidarına karşı mücadele ederken, diğer yandan da ülkenin milli bağımsızlığını ve milli haklarını koruma mücadelesine en büyük önemi veriyorlardı. Arnavutluk Komünistlerinin bu tarihi tecrübesi yeni bir emperyalist dünya savaşı tehlikesinin arttığı günümüz şartlarında büyük önem kazanan milli bağımsızlığın korunması ve kazanılması mücadelesine sırt çevirenlerin ne kadar vahim bir hataya düştüğünü gösteren bir örnektir.

Arnavutluk Komünistleri, faşist saldırganlara ve yeni bir dünya savaşına karşı sadece propaganda yapmakla kalmadılar. Aynı zamanda kitleleri faşist kampa ve özellikle ülkeyi doğrudan doğruya tehdit eden İtalyan faşistlerine karşı harekete geçirdiler. Komünistlerin önderliğinde 1935'de Kuçova'da İtalyan faşistleri aleyhine güçlü bir gösteri düzenlendi. Ayrıca Komünistler bu şehirdeki İtalyan petrol şirketlerinde çalışan işçilerin grevlerine ve protestolarına önderlik ettiler.

Arnavutluk Komünistleri Komünist Enternasyonal'in yeni çizgisini uygularken Troçkistlerin engellemeleriyle karşılaştılar. Troçkistler faşist işgal tehlikesine karşı mücadeleyi baltalamak için ellerinden geleni yapıyor, faşistlerin çıkaracağı yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı mücadele eden komünistleri milliyetçilikle suçluyorlar, Stalin'in başında bulunduğu Sovyetler Birliği aleyhine propaganda yapıyorlardı. Ülkedeki İşkodra devrimci grubu önderleri de Troçkist fikirlerin etkisinde kaldılar. Onlar, devrim mücadelesini emperyalizme karşı mücadeleden koparıyorlardı. Dünyada meydana gelen yeni değişmeleri kavramıyor, gerici iktidarı esas hedef olarak alıyorlardı. Bu grup Komünist Enternasyonal'in tespit ettiği görevleri reddediyordu. Bundan dolayı bu grubun önderleri doğru bir siyaset izleyemediler.

ARNAVUTLUK HALKININ MİLLİ KURTULUŞ ZAFERİNİN YILDÖNÜMÜNÜ KUTLUYORUZ

29 Kasım 1976, Arnavutluk halkının Alman faşistlerini ülkeden kovarak milli kurtuluş zaferini kazanmasının 32. yıldönümüdür. Arnavutluk Emek Partisi önderliğindeki Arnavutluk halkı, milli kurtuluş savaşının zaferiyle, burjuva ve toprak ağası iktidarına da son vermiş, ülkenin kesintisiz olarak sosyalizme geçişinin yolunu açmıştır. Arnavutluk halkı, aradan geçen 32 yıl içinde sosyalizmin inşasında büyük zaferler kazanmış, başta Sovyet sosyal-emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmi olmak üzere, emperyalizme, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı kararlılıkla mücadele etmiştir. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP'nin önderliğindeki Arnavutluk halkının milli kurtuluş zaferinin yıldönümünü yürekten kutluyor, yeni zaferlerini selamlıyoruz.

SONU NEDİR ?

bağımlılığı yıllar ilerledikçe artmaktadır. Yeni Çarlara elini veren Bulgaristan kolunu çoktan kaptırmıştır. Hatta gövdesinin yüzde sekseni (%80) Rusya tarafından yutulmuştur. Öyle görülüyor ki, 1990'larda bu yurta işlemi tamamlanacaktır. Tabii o zamana kadar Yeni Çarların çarkı kırılıp, Bulgaristan Rus uşaklarının iktidarından kurtularak bağımsız bir ülke olmazsa.

HER GEÇEN YIL ARTAN BAĞIMLILIK

Tablo (1)'i biraz daha yakından incelemeye devam edelim. Tablo (1)'in en altındaki iki satır aşağıya Tablo (3) olarak alınmıştır. Bu yeni tablo Bulgaristan'ın doğrudan doğruya elektrik enerjisi olarak ithal ettiği enerjinin yıllara göre miktarını bu miktarın yıllık toplam tüketimin yüzde kaçı olduğunu göstermektedir.

TABLO: 3

	1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990
İthal edilen elektrik enerjisi miktarı (Milyon kilovat saat)	28	36	100	4000	7000	12000	15000
Toplam tüketim içinde elektrik enerjisi olarak ithal edilen miktar (yüzde olarak)	0.5	0.3	0.5	13	15	16	14

Yıllara göre ithal edilen elektrik enerjisi miktarı ve bunun toplam tüketim içindeki payı (yüzde olarak).

Bu tablo, Bulgaristan'ın elektrik enerjisi sisteminin Rusya'ya bağlandığı tarihle birlikte ele alınınca anlam kazanmaktadır. "Bulgaristan'ın elektrik enerjisi sistemi 1967 yılında 220 kilovoltluk hatla Romanya'ya oradan da diğer Doğu Avrupa ülkelerine bağlanmıştır. "Bulgaristan'ın elektrik enerjisi sistemi 1972 yılında 400 kilovoltluk hatla Sovyetler Birliği'ne irtibatlanmıştır. "

Tablo (3)'den görüldüğü gibi 1967 yılında Romanya ile yapılan bağlantı enerji bakımından bir bağımlılık yaratmamış, elektrik enerjisi ithalatı 1960 yılına nazaran dört kat artmakla birlikte, ithalatın toplam tüketim içindeki payı 1970'de binde beşle (% 0,5) sınırlı kalmıştır. Yani Bulgaristan bu süre içinde artan tüketim ihtiyacını daha çok doğrudan doğruya elektrik enerjisi olarak yaptığı ithalattan değil ülke içindeki üretimden karşılamıştır. (Elbette burada Bulgaristan'ın yakıt olarak yaptığı ithalat tartışma dışında tutulmuştur.)

Oysa Rusya ile bağlantı kurulduktan sonra durum tamamen ters yönde gelişmektedir. 1972'den 1975'e kadar geçen üç yıl içinde Bulgaristan'ın ithal ettiği elektrik enerjisi 40 misli artarak 4 milyar kilovat saat olmuştur. İthalatın toplam tüketim içindeki payı ise yüzde 13' e (% 13) çıkmıştır. Yapılan planlara göre 1980 yılında ithalat, 1970'tekinin 70 katına çıkacaktır. 1985 yılında 120 kat artarak 12 milyar kilovat saate ulaşacaktır. 1990' da ise 150 kat artarak 15 milyar kilovat saat olacaktır.

Durumun daha açık olarak kavranması için bir kaç rakam daha verelim. Demirel'in 18 Şubat 1976 günü televizyonda yaptığı konuşmasında açıkladığına göre Türkiye'nin bugünkü elektrik enerjisi üretimi 19 milyar kilovat saattır. Bugünkü elektrik enerjisi üretimimiz, Bulgaristan'ın altı yıl önceki yani 1970 yılındaki elektrik enerjisi tüketimine eşittir. Bakınız: Tablo (1) Ve Bulgaristan 1990 yılında, Türkiye'nin şimdi ürettiği kadar enerjiyi Rusya'dan satın almak zorunda kalacaktır.

Bulgaristan'ın 1970-90 yılları arasında elektrik enerjisi ithalatında 150 misli bir artış beklenirken Tablo (1)'den görüleceği gibi üretiminin sadece 5 kat artması hesaplanmaktadır.

Bütün bu açıklamalardan çıkan gerçek şudur ki, Bulgaristan artan elektrik enerjisi ihtiyacı için her geçen yıl gittikçe daha fazla Rusya'ya muhtaç duruma gelmektedir. Bunun açık anlamı ise Bulgar sanayisinin sadece elektrik enerjisi ithali bakımından ele alınsa bile tamamen Rusya'nın avuçları içinde bulunduğudur. (Bulgaristan'ın ve öteki Doğu Avrupa ülkelirinin diğer enerji kaynakları bakımından Rusya'ya bağımlılığı konusunda dergimizin 81' inci sayısında yayınladığımız "Doğu Avrupa Üzerindeki Sosyal-Emperyalist Enerji Sömürüsü" adlı yazıya bakınız)

RUS ÇARLARININ ELİNDEKİ GÜÇLÜ SİLAH VE YENİ YAYILMA PLANLARI

"Bulgaristan sisteminin frekansı Rusya tarafından tutulmaktadır. " Böyle bir durumda Rusya'nın tahakkümü altındakiler dışında hiç bir ülkeler rastlamak olanağı yoktur. Bütün ülkeler kendi sistemlerinin frekansını kendileri tutmaktadır. Söz konusu durum Rusya'yı, Bulgaristan'a göre çok büyük enerji kapasitesi olan ANA SANTRAL durumuna getirmektedir. Bunun anlamı şudur: Bulgaristan' da ortaya çıkacak her yeni enerji talebini bu ana santral anında karşılayacaktır. Elbette aynı şey, Bulgaristan üzerinden Rusya'ya bağlı bulunan öteki Balkan ülkeleri için de geçerlidir. Karşılaya - bilecek demek, aynı zamanda karşılamayabilir de mektir. Frekansı tutma görevi, bunu tutanı bütün enerji sistemi üzerinde söz sahibi kılmaktadır. Böyle bir olanağı eline geçiren büyük bir emperyalist devletin ne kadar güçlü bir hükmetme aracına sahip olduğu ortadadır.

Bulgaristan elektrik enerjisi sistemi ile ilgili olan şu bilgileri inceleyelim:

"Halen Türkiye ve Yugoslavya ile de bağlantı bitirilmiş ve işletmeye alınmıştır. "

"Halihazırda Romanya üzerinden Rusya ile 750 kilovoltluk bir ilave sistem bağlantısı inceleme safhasındadır. 1979 yılında ise, bunun gerçekleşmesi beklenmektedir. 1981-1985 yıllarında bu hat Sofya'ya kadar uzatılacak ve oraya 750 kilovoltluk bir trafo istasyonu kurulacaktır. Eğer elektrik enerjisi projeleri gerçekleşirse 1990 yılında Romanya ile Rusya arasında 750 kilovoltluk bir bağlantı daha sağlanması beklenmektedir. "

Halen bağlı bulunan 400 kilovoltluk hat Bulgaristan'ın enerji ihtiyacını karşıladığı ve Türkiye ile Yugoslavya'ya yettiği halde iki tane 750 kilovoltluk bağlantının planlanmasının amacı açıktır: Balkan ülkelerinin ilerde doğacak fazla enerji ihtiyaçlarını karşılamak, bu ülkelerin enerji sistemlerini böylece kontrol altına almak. Enerji tekelinden yararlanarak sosyal-emperyalist sömürü ve tahakkümü sürdürmek ve güçlendirmek.

RUSYA'YA TAM BAĞIMLILIĞIN GETİRDİKLERİ

Adnan Dinçel ve Erhan Uzgur'un incelemesinde ayrıca şu bilgiler verilmektedir:

- "Bulgaristan'da büyük sorun imalat ve inşaat yönünden tesislerde meydana gelen gecikmelerdir. "
- "Bakım ve onarımda daha büyük emek ve rimliliği sağlamak ve kolaylıkla uygulanması için planlarda, 16 Megavolt amperden (MVA) daha büyük transformatörlerde, kesici ve ayırıcılarda standardizasyona gidilmiştir. "
- "Bu bağlantılar (Rusya ile bağlantı) sistemin, komşu ülkelerin standart ve şartlarını gözönünde tutularak plan ve projelere uygun geliştirilmesini icap ettirmiştir. "
- "Şimdiye kadar kurulmuş olan güçlerin yüzde sekseni (% 80) Sovyetler Birliği, geri kalanı da sıra ile Çekoslovakya, Doğu Alman ya, Macaristan ve Romanya teçhizatı ile donatılmıştır. "
- "Bulgaristan, yine kendi kaynaklarıyla Rusya'da santral inşa etmektedirler. Bu santralın enerjisi Bulgaristan'a verilmektedir. "

"Bulgaristan dışında çalışan Bulgar işçilerinin kazancı Bulgaristan'a mal olarak gelmektedir. (Örneğin Rusya'da çalışan Bulgar işçilerinin kazancına karşılık Bulgaristan'a Rusya ağaç vermekte ve kağıt sanayinde bu ağaçlar kullanılmaktadır.)"

Bütün bu anlatılanlar neyi göstermektedir? Demek ki, plan baraj ve santralların gecikmesi sadece Türkiye'de karşılaşılan bir olay değil! Yurdumuzda emperyalistler tarafından kurulan böyle tesislerdeki gecikmelere Bulgaristan'da da raslanıyor. Bulgaristan'ın Rus uşağı yeni çarları ülkelerinin objektif koşullarına göre değil, efendilerinin ihtiyaçlarına göre hareket etmektedirler. Nitekim Rusya'nın standart ve şartlarına aynen uymakta dırlar. Bulgaristan'daki bütün enerji üretim tesislerinin Rusya tarafından yapıldığı ve malzemesinin tamamına yakınının Rusya'dan ithal edildiği görülmektedir. Rusya kendi ülkesinde santral kurdurmak için de Bulgar emekçilerinin alın terini ve Bulgar sermayesini kullanmakta, öte yandan üretilen enerjiyi tekrar Bulgaristan'a satarak sömürüsünü katmerleştirmektedir.

RUSYA İLE YAPILAN ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKMALIYIZ

Sonuç olarak şu iki gerçek üzerinde düşünmeliyiz:

1. Bulgaristan'ın elektrik enerjisi sistemi bütünüyle sosyal-emperyalist Rusya'nın kontrolu altındadır.
2. Bulgaristan sosyal-emperyalist enerji tekelinin Balkanlar'daki sıçrama tahtasıdır.

Bu durumda Bulgaristan'la yapılan enerji bağlantısı doğrudan doğruya Rusya ile yapılmış olmakta ve onun ekonomik yayılmasının önemli bir unsurunu oluşturmaktadır. Enerji bakımından Rusya'ya bağımlılık bir kere başladı mı, gittikçe artmakta ve yeni çarlara bütün enerji sistemini, dolayısıyla bütün sanayiyi kontrol olanağı kazandırmaktadır. Bulgaristan'ın bugünkü durumu bütün Balkan ve Ortadoğu ülkelerine örnek olmalı hiç bir ülke Bulgaristan'la veya Rusya'yla enerji sistemlerini birleştirmemeli, halen birleştirmiş olanlar ise irtibat tellerini koparmalıdır. Başka çıkar yol yoktur.

Bugün Türkiye'de hakim sınıflar kısa süreli ekonomik ferahlıklar uğruna yurdumuzu azgın bir sömürü ve tahakküm altına sokacak girişimlerde bulunmakta ve anlaşmalar imzalamaktadırlar. Türkiye esas olarak kendi kaynaklarına dayanan bir enerji politikası izlemeli, bu politikanın getireceği geçici sıkıntılara göğüs germelidir. Aslında yurdumuz zengin enerji kaynaklarına sahiptir. Ancak bu kaynaklar halkımızın menfaatlerine uygun olarak değerlendirilmemekte, tam tersine emperyalistlere peşkeş çekilmektedir. Bunun sebebi iktidarların işbirlikçi karakteridir.

Bu durumda esas görev tüm yurtseverlere ve halkımıza düşmektedir. Yurdunu seven ve bağımsızlıktan yana olan herkes sosyal-emperyalistlerin Türkiye ekonomisinin can damarına uzanan pençesini kırmak için harekete geçmelidir. Bu konuda biz mühendislere ve meslek kuruluşlarımıza halkımızı aydınlatmak bakımından çok önemli sorumluluk düşmektedir.

Daha sonraki gelişmeler, devrim mücadelesini faşist tehlikeye karşı mücadelede koparan görüşleri mahkum etti. ve Komünist Enternasyonal'in kararlarının ne kadar doğru olduğunu gösterdi. 7 Nisan1939 da İtalyan faşistleri Arnavutluğa saldırdılar ve ülkeyi işgal etmeye başladılar. Faşist istilacılara karşı komünistler; büyük gösteriler düzenlediler.

Komünistlerin ve yurtseverlerin önderliğinde Tiran'da ve başka şehirlerde saldırıya karşı direnmek için gönüllü kaydeden merkezler kuruldu. Hapishane ve toplama kamplarındaki devrimciler, hükümetten, faşistlere karşı savaşın en ön saflarına gönderilmelerini istediler. Arnavutluk halkı teslimiyetçi fikirleri reddederek bağımsızlık ve hürriyetini savunmak uğruna ayağa kalktı ve saldırganlara silahla karşı koydu.

Faşist istila o zamana kadar hükiim süren yanlış fikirleri ve grupçuluğu temellerinden sarstı. AEP işte bu şartlarda Enver Hoca yoldaşın önderliğinde komünistlerin sebatlı çalışmalarıyla 8 Kasım 1941'de kuruldu. AEP, sadece istilacılara karşı savaşın ateşinde değil, aynı zamanda Troçkizme ve oportünizme karşı mücadele içinde doğdu. AEP önderliğinde bütün devrimcilerin tabandan birliği sağlandı.

Arnavutluk'ta milli, sosyal, iktisadi ve kültürel ilerleme yolunun açılması İtalyan faşistlerinin ülkeden atılmasına ve hainlerin yokedilmesine bağlıydı. AEP, kitleleri milli kurtuluş mücadelesine yorulmadan seferber etmeye çalıştı. Arnavutluk Komünistleri, "faşizme ölüm halka hürriyet" sloganını atarak, İtalyan faşistlerine karşı bütün halkı birleştirmeye yöneldiler. Arnavutluk Komünistleri bu sloganlarla, ülkedeki yerli hakim sınıfları değil, doğrudan doğruya İtalyan faşistlerini hedef alıyordu. Oysa bugün ülkemizde bazıları hakim sınıfları baş düşman kabul ediyor ve bu sloganı da yanlış bir şekilde hakim sınıflara karşı mücadelenin temel sloganı olarak kullanıyorlar.

AEP, temel çizgisini pratiğe aktarmaya, kitleleri milli kurtuluş mücadelesine yorulmadan seferber etmeye çalıştı. 1942'de topladığı Peza Konferansı'yla Milli Kurtuluş Cephesinin ve halk iktidarının temelleri ni attı. Konferansa komünistlerin yanısıra farklı siyasi eğilimlere sahip yurtseverler de katıldı. Konferansta AEP'nin önerdiği anti-emperyalist ve demokratik karakterdeki milli kurtuluş savaşı programı kabul edildi. AEP, Milli Kurtuluş Cephesinin örgütleyicisi ve tek önderiydi. Cephe işçi-köylü temeline dayanıyordu ve bu temel üzerinde yurtseverler de yer almışlardı. Cephenin kurulması AEP'nin doğru çizgisinin büyük bir siyasi zaferiydi.

Eski Arnavut yurtseverlerinin gerilla savaşı tecrübelerinden faydalanan AEP, faşist istilacılara ve hainlere karşı verilen savaşa derin bir devrimci muhteva kazandırdı. AEP, silahlı mücadeleyi ülkenin her yanına yaygınlaştırdı ve yoğunlaştırdı. Silahlı mücadelenin gelişmesiyle beraber ülkenin her yanında halk kitleleri tarafından desteklenen Milli Kurtuluş Ordusunu örgütledi.

Dünya halklarından ve Arnavutluk halkından yediği darbeler sonunda çöken İtalyan faşistleri teslim olunca Alman faşistleri onların yerini doldurdular. Alman istilasıyla Arnavutluk halkının mücadelesi daha çetin ve karmaşık bir şekle büründü. Arnavutluk Milli Kurtuluş Ordusu Hitlerci birliklere ve gerici kuvvetlere karşı şiddetli hücumlara giriserek onlara ağır kayıplar verdirdi. Savaş boyunca, AEP'nin siyasi çizgisinin doğruluğu ispatlandı.

Savaşta AEP, müttefiklerini doğru değerlendirdi. Proletaryanın bağımsızlık bayrağını yere düşürmedi. Daima işçi ve köylü kitlelerine güvendi ve onu temel aldı.

"Komünist Partisi, eşine az rastlanır bir ustalıkla şu üç görevi yerine getirdi: geniş kitlelerin Milli Kurtuluş Cephesinde birleştirilmesi; genel ayaklanmanın örgütlenmesi, halkın silahlandırılması ve düzenli Milli Kurtuluş Ordusunun kurulması; istilacıların ve toprak ağaları ile burjuvazinin iktidarının yıkılması ve demokratik halk iktidarının kurulması ve örgütlenmesi." (s. 237)

Arnavutluk halkının AEP önderliğinde gösterdiği kahramanlık ve fedakarlık sayesinde faşist hakimiyet 29 Kasım 1944'de yıkıldı ve halk devrimi zafere ulaştı. Böylece Arnavutluk halkı tam bağımsızlığını elde etti, ülkede toprak ağaları ve büyük burjuvazinin iktidarı sona erdi.

Arnavutluk Emek Partisi, devrim mücadelesi boyunca dış yardım ve desteğe önem vermekle beraber başkalarından ülkeye hürriyet getirmesini beklemedi, halka, hürriyet hibe edilemeyeceğini, ancak nice zorluklarla ve fedakarlıklarla kazanılabileceğini kavrattı. Kendi gücüne güvenme ilkesini kararlılıkla uyguladı. Bu sarsılmaz inanç sayesinde, Hitler ve işbirlikçilerinin yıkılmasından sonra devrimin zaferini engellemek ve Arnavutluk'ta kendi hakiyetlerini kurmak isteyen İngiliz-Amerikan emperyalistlerinin her türlü tertibini bozguna uğrattı.

AEP'nin tecrübelerini başlıca şu noktalarda toplayabiliriz:

I) Arnavutluk devriminin tecrübesi, işgal olmadan bir ülkede emperyalizmin baş düşman olamayacağı şeklindeki görüşlerini çürütmektedir. Emperyalizm meselesindeki doğru anlayışı sayesinde Arnavutluk Komünistleri ta 1935'lerden itibaren İtalyan faşistlerine karşı mücadeleyi baş görev olarak aldılar.

II) Arnavutluk devrimi emperyalizm çağında, devrimin ancak emperyalist sömürü zincirinin şu veya bu ülkede koparılmasıyla başarılacağı şeklindeki Marksist-Leninist ilkeyi bir kere daha doğruladı.

III) Arnavutluk devriminin tecrübesi, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerde emperyalizme karşı mücadelenin büyük önem taşıdığını ve emperyalizmin her zaman baş düşman kefesinde bulunduğunu ortaya koymaktadır.

IV) Arnavutluk Komünistlerinin tecrübesi, iktidarda işbirlikçiler de olsa milli bağımsızlığı emperyalistlere karşı korumanın ve bu mücadeleyi tam bağımsızlığı kazanma mücadelesiyle birleştirmenin büyük bir önem taşıdığını gösterdi.

AEP' nin Milli Kurtuluş savaşında bütün güçlüklerin üstesinden gelmesinin kaynağı doğru bir siyasi çizgi izlemesi ve Marksizm-Leninizm bayrağını her zaman yüksekte tutmasıdır. AEP izlediği doğru siyaset sonucunda, Arnavutluk halkının o güne kadar verdiği mücadelelerin en şanlısı olan Milli Kurtuluş savaşına önderlik etti ve ülkede sosyalizmin aydınlık yolunu açtı.

ERKAN YÜCEL "SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI" FİLMİ NE AMAÇLA GÖSTERİLDİ?

(Baştarafı sayfa 12'de)

liğini yapan Stalin ve Komünist Partisinden hiç söz edilmemektedir. Bu insanlar sanki 1944 yılında Sovyetler Birliği'nde Hitler Ordusuna karşı savaşan Kızıl Ordu'nun erleri değildir.

Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıkanların Sovyet halkına karşı düşmanlıkla suçlayan revizyonistler, Sovyet halkının şanlı mücadelesini küçük düşürenlerin onun esas düşmanı olduğunu gizlemeye çalışıyorlar. Sovyet emekçilerinin alınterini sömürerek "Sakindi Oranın Şafakları" gibi milyonluk filmleri çekenler, sözde "barış" palavralarıyla Sovyet halkının ve dünya halkının ve dünya halklarının gözünü boyamaya çalışanlar, Sovyet halkının asıl düşmanlarıdır.

Bu filmde, Sovyet halkının faşist işgalcilere karşı verdiği mücadele "anlamsız" ve "saçma" gösterilmeye çalışılıyor. Yurt savunması; için verilen haklı bir savaşla saldırganların savaşı aynı kefeye konuluyor. Çünkü, filmin tezine göre, savaş (haklı ve haksız savaş ayrımı yapmaksızın) çok hunharca ve saçma bir şeydir. Kendi yurduna saldıran bir düşman da olsa, adam öldürmek caniyane bir iştir. Filmin erkek kahramanı, Nazi askerini bıçakla öldürdükten sonra Jenka'yla arasında şu konuşma geçer: "Korkunç bir şey insan kuralları dışında." Ve. "Sovyet askeri", düşmanı öldürdüğü bıçağa tiksinerek bakar ve dereye atar. Akan su, kanı temizleyecektir.

Sosyal-emperyalistlerin devrimin karşısına koydukları bu soyut "insan" kurallarına göre, ülkene saldıran işgalciye karşı savaşmayacaksın. Boyun eğerek, elini kana bulamaktan kurtulacaksın. Eli kanlı yeni Rus Çarları, bu"insancıl"kuralları çok "insansever" oldukları için mi savunmaktadırlar? Hayır, tıpkı Amerikan emperyalistleri gibi, onlar da saldırgan ve savaş kışkırtıcısı yüzlerini "barışçı" ve "insansever" bir maskeyle örtmek zorunda oldukları için. İşgal edecekleri ülkelerin halklarına savaşmanın ne kadar korkunç ve gaddarca bir şey olduğunu gösteriyorlar ki işgalci Rus ordularının önünde direnmesinler, yurtlarını savunmasınlar diye.

Ama, bu "barışçı" ve "insansever" palavralar, tabii ki onların saatlarının esas karakterini oluşturmuyor. Bütün bu "barış" ve "insan" lafların ardında en modern imkanları ve silahlarıyla Rus ordusu savaş için silahlanıp duruyor. Onlar, güçlerinin karşısında boyun eğme fikrini yayıyorlar ve nasıl Ameri-kan emperyalistleri Vietnam'a yolladığı askerlerine orayı kurtarmak ve barışı sağlamak için gittikleri masalını yayıyorsa onlar da Rus halkına bütün diğer ülkeleri kurtarma ve başka ülkelerde "sosyalizmi" kurma palavrasını atıyorlar.

Ne kadar çok silahlanırlarsa, o kadar çok silahsızlanmayı savunuyorlar. Amaçları, diğer ikinci ve üçüncü dünya ülkelerini silahsızlandırmaktır. Savaşa ne kadar çok hazırlanırlarsa o kadar çok barış reklamı yapıyorlar. Kastettikleri barış, kendi saldırıları karşısında teslim olmaktır.

"Sakindi Oranın Şafakları" filminin gösterilişi, sosyal-emperyalizmin yurdumuzu hegemonyası altına almak için giriştiği taarruz hareketinin bir parçası oldu. Dikkati çeken bir nokta şudu: Türk Sinematek Derneği tarafından düzenlenen galanın davetlileri Rus Elçiliği tarafından da'dağıtıldı. Biletler 25 lira idi. Gösterinin açış konuşmasını yapan Sinematek Derneği başkanı Vecdi Sayar, şöyle dedi: "Bu film, Sovyet sinemasının insancıl özünü bir kez daha gözler önüne serecek, Türk ve Sovyet sinemaları arasındaki dostluğu pekiştirecektir." Çünkü artık Rusya da proleter öz taşıyan filmler geride kalmıştır. Ayzeynştayn gibi devrimci film ustalarının "Potemkin Zırhlısı" gibi filmler yapması yasaktır. Şimdi yapılan, "insancıl öz"palavrası ile revizyonist filmlerdir.

Daha sonra söz alan Sinematek es ki başkanı Onat Kutlar ise şöyle dedi: "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında artık bir demirperde değil, bir beyaz perde vardır." Eğer orta da bir perde varsa bu da Onat Kutlar'ın gözündeki perdedir. Bu perde onları körleştiriyor. Emperyalistlerin Lenin ve Stalin dönemindeki devrimci Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğini tecrit etmek için ortaya attıkları "demirperde", bugün bizzat Rus Çarları tarafından Doğu Avrupa ülkeleri etrafına gerilmiştir. Çekoslovakya halkı bu demir perdeyi yıkmak için mücadele verdi. Boğazlardan geçen Rus savaş gemileri, Avrupa sınırında toplanan silahlar, bu demirperdevi Avrupa ve Ortadoğu'ül keleri etrafında örmek içindir. Ancak gözleri kör olanlar bu gerçeği göremezler.

Sinematek yöneticileri bu yıl gösterecekleri filmlerin hemen hepsini Kruşçef'ten bu yana çekilen Sovyet ve Doğu Avrupa filmleri oluşturmaktadır. Sinematek Derneği sosyal-emperyalistlerin acentası olamaz. Sinematek Derneği gözünü gelişen Üçüncü Dünya Sinemasına çevirmelidir. Sosyal-emperyalizme teslim olmayı savunan böyle filmleri ülkemizde görmek istemiyoruz. Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizde kültürel propagandasını yapan sanat akımlarıyla sonuna kadar mücadele edeceğiz. Bugün revizyonizme bilinçsiz olarak hizmet eden sanatçıların gözündeki kara perdeyi indirmek, devrimci sanatçılarımızın görevidir.

"SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI" FİLMİ NE AMAÇLA GÖSTERİLDİ?

ERKAN YÜCEL

Sovyet sosyal - emperyalistleri dünya üzerindeki yayılma ve hegemonyalarını sadece siyasi, askeri ve iktisadi güçlerine dayanarak gerçekleştirmiyorlar. Yeni Çarların bu emperyalist siyasetlerinde çok önem verdikleri bir araç daha var : Bu, revizyonist sanat ve kültürdür.

Sanat ve edebiyatta tayin edici olan, o eserin kime hizmet ettiğidir. Milyonlarca emekçiye mi, yoksa bir avuç gericiye mi? Revizyonist kültür, bir avuç sosyal-faşistin kültürüdür. Revizyonist kültür, Yeni Çarların bir aldatmacasıdır.

Sosyal-emperyalistlerin halkları esarete sürükleyen tuzağı ülkemizde de kurulmak isteniyor. Yeni Çarlar uzun bir süreden beri yerli hakim sınıflar ile kurmuş oldukları ilişkiler ve özellikle MC ile yapmış oldukları bir dizi anlaşma sonucu, son zamanlarda birçok sanat adamı Türkiye'den Rusya'ya, Rusya'dan Türkiye'ye ziyaretler yaptılar. Aytmatof ve Simonof gibi revizyonist yazarların ve birçok revizyonistin kitapları Türkçeye çevrildi, parlak ambalajlarla piyasaya sürüldü. Sovyet Yazarlar Birliği başkanı Simenof, tek taraflı olarak Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) ile birlikte hareket edileceğini açıkladı. Biz, TYS'nin böyle bir anlaşmayı reddetmesi dileğini taşırken Simonof ve Aytmatof gibilerinin neye hizmet ettikleri noktası üzerinde duracağız.

Simonof gibileri, Sovyetler'de uzun bir süre geriye dönüş ve revizyonist ihanetin kültürünü yaygınlaştırdılar. Onlar sovut bir insan tabiatı icat ederek, romanlarında karşı-devrimcileri kahraman yaptılar. Örneğin Simonof "İnsan Asker Doğmaz" adlı romanında insan tabiatı noktasından hareket ederek, faşizme karşı mücadeleyi anlamsız, saçma ve bir kumar olarak gösterdi. Onun kahramanları, sosyalist bir ruha değil, bireyci ve mevki düşkünü burjuva ruha sahiptir. Örneğin Aytmatof, "Kopar Zincirlerini Gülsarı" adlı romanında kollektif mülkiyete karşı çıkan bir "insanı" kahramanlaştırmıştır. Çünkü ona göre insanın doğaya karşı özel bir sevgisi vardır. Ve sosyalizm "Gülsarı" için bir zincirdir.

Soljenitsin daha düne kadar bunlarla beraberdi. Ama onun soytarılığı çizmeyi aştı. Eski İngiliz saraylarında asılzadelerin soytarıları vardı. Yaptıkları tek şey efendilerini eğlendirmekti. Asılzadeler bazen bu soytarıların kendilerini de alaya almalarına müsaade ederlerdi. Ama bir çizme boyu kadar. Soljenitzin bu soytarılara benziyordu. Stalin'e ve devrime küfretmekle yetinseydi bugün belki de Sovyet Yazarlar Birliği nin başında baş soytarı olarak yer alabilirdi. Ama ne zaman ki, soytarı efendilerini eleştirmeye başladı, çizmenin boyunu aştı ve işte o zaman asılzadeler onu yurtdışına postaladılar.

Simonof gibileri ise ikinci tür soytarılardandır. Bu tür soytarılar ise efendilerine sadakatleriyle meşhurdurlar. İngiliz saraylarında "şeytan ruhlu" bir asılzadenin çok sadık bir soytarısı varmış. Bu soytarı efendisine o kadar sadıkmış ki, efendisi ölünce çok kederlenmiş ve kederini ispatlamak için "ruhunu şeytana satmış", intihar ederek efendisinin peşinden cehenneme gitmiş. İşte Simonof gibileri Brejnev'i cehenneme kadar takip edecek soytarılardandır.

Bu revizyonistler, eserlerinde sosyal-emperyalist efendilerini dünya halklarını hoş göstermek için, barışçı bir kılığa bürünüyor ve "detant" kukuletası takıyorlar. Bu komik kılıklarıyla Yeni Çarların savaş kışkırtıcısı ve saldırgan yüzlerini dünya halklarından saklamaya çalışıyorlar. İşin en komik tarafı da Türkiye'deki bazı sanatçıların onları ciddiye almalarıdır. Onlara özenmeleridir.

Soytarılığa özentinin neticesi olarak bir Rus filmi Türk Sinematek Derneği tarafından Fitaş sinemasında gösterildi. "Sakindi Oranın Şafakları" adlı bu filmin özel gösterisinden gazetelerde ve Karataş televizyonunda sitayişle sözedildi. Galada gösterilecek olan Sovyet film yıldızının boy boy resimleri basında yer aldı. Bu yazıda sosyal-emperyalist kültürün bir örneği olan bu filmi ele alacak ve eleştireceğiz.

FİLM, EMPERYALİST İSTİLAYA KARŞI MÜCADELEYİ AŞAĞILIYOR!

Cumhuriyet gazetesinde, "Sakindi Oranın Şafakları" filmini tanıtan bir yazıda şöyle denmekteydi: " Bu film faşizme karşı savaşan Sovyet halkının yiğitliğini anlatmaktadır. " Oysa, bu filmde Sovyet askerleri, ne için savaştığını bilmeyen, kadın ve içki peşinde olan bir sürü olarak gösteriliyor. Filmin başında, bir Sovyet taburunun "kadın ve içki peşinde" oldukları için geri çekildiğini görürüz. Ordu kumandanı, o bölgeye "içki ve kadın düşünmeyen" bir tabur göndereceğini söylediği zaman filmin kahramanı böyle askerler bulunabileceğine inanmaz. Daha sonra bu niteliği taşıyan askerlerin gönüllü kadın askerlerin taburu olduğu anlaşılır. Çünkü, filmin önemle savunduğu bir teze göre, kadın ve içki düşünmeyen erkek yoktur.

Bu tezi nefretle reddederiz. Stalin'in önderliğinde faşizme karşı yiğitçe savaşan Sovyet Kızıl Ordusu, kadın ve içki düşünmedi. Onlar sosyalist anavatanı ve sosyalizmin o zamanki kalesini işgalci faşistlere karşı savunurken can verdiler. Kararlı ve yiğitçe mücadeleleriyle faşizme karşı savaşan bütün dünyaya örnek oldular.

Filmdeki kadınlar taburu, anti-faşist mücadelede Sovyet kadınlarının da ne kadar önemli bir rolü olduğunu göstermek için kullanılmıyor. Tersine, bu taburdaki kadınlar ne için savaştıklarının farkında değillerdir. Filmin beş kahramanından biri olan kadın asker Margarita, savaşın başında kocasını kaybetmiştir. Sadece onun intikamını almak için gönüllü yazıldığını söyler. Bir faşist pilotunun uçağını düşürürken üzülür ve kocasını hatırlar. O anda uçaktaki faşist pilotla, yine pilot olan kocasını özdeşleştirmiştir. Birden düşen uçağın içindeki yüz kocasının yüzü haline gelir ve Margarita kocası ile yaşadığı eski mutlu günlerine döner. Daha sonra, Margarita uçağı düşürmede gösterdiği yararlıktan dolayı kendisine madalya verilmek istendiğinde reddeder. Bir arkadaşı red nedenini sorduğunda şöyle cevap verir: "Benim kendi alınacak hesabım vardı. " Yani, Margarita, sosyalizm için, vatanı için savaşmamaktadır. Onun gözünde önemli olan sadece ölmüş kocasıdır.

Filmin kadın kahramanlarından biri olan Jenka, gayri meşru ilişki kurduğu evli albayın ardından cepheye gelmiştir. Diğer biri korkaktır. Dördüncü kadın asker Sonya ise, romantik şiir dünyasında yaşamakta - dır. Savaşın en kızgın anlarında bile kendisine sevgilisi tarafından armağan edilen bir şiir kitabını okumakta ve hayallerinde kendisini külkedisi, sevgilisini de Prens olarak görmektedir. Sonya Naziler tarafından öldürüldüğünde arkadaşları onu şu sözlerle anarlar: "Moskova Üniversitesinin en iyi öğrencisiydi. " Beşinci kahramanımız Liza'nın hayallerinde ise, onun savaşın başlamasından bir gece önce kendisini bir erkeğe sunduğunu fakat reddedildiğini görürüz.

Filmin geçmiş ve gelecekle ilgili hayalleri anlatan bölümleri, çok renkli ve aydınlıktır. Oysa, savaş sırasında geçen sahneler, siyah beyaz çekilmiştir. Bu çok renkli hayallerde savaşçılar hep karılarını ve ya kocalarını bir masal dekoru içinde görmektedirler. Sevgiliyle geçen günler mutlu ve aydınlık, faşizme karşı savaş görevini yerine getirdikleri günler karanlıktır. Bu renkli çekilen bölümlerde bazen çağdaş bir dekor bazen de Çarlık Rusyasının sarayları görürüz. Filme göre Hitler faşizmine karşı savaşan Sovyet insanı bunları düşlemektedir.

Bu filmde, kadınlar cinsel tutkularının, erkek özlemlerinin esiri olan yaratıklar olarak gösterilmiştir. Bir kadın asker, bir ağlama krizi geçirir ve "Ne mutlu ona evlenmeye vakti olmuş. Bense onsekiz yaşımı-

dan beri bu üniformanın tutsağıyım." der. Daha sonra kadınların hamamda çırılçıplak yıkanırken gösterildikleri bir sahnede, Jenka'ya " Böyle bir vücudu üniforma altında saklamaya yazık" derler. Çünkü, sosyal-emperyalistler de kadını teşhir edilmesi gereken bir meta olarak görüyorlar. Kadınların işi Kızıl Ordu'nun şanlı üniformasını giyip savaşmak değil, vücudunu teşhir etmek veya bir "prenses" olmayı düşlemektir. Filmde, tabur bulunduğu bölgedeki bir yerli kadın kumandanı evine davet eder. Kumandan onu ayıplayınca şöyle cevap verir: "Her kadın erkek ister. " Revizyonistlere göre kadınlar erkeğe bağımlı olan yaratıklardır. Hem kadınları hem de erkekleri yöneten temel güdü ise cinsel isteklerdir.

İşte bu filmde, faşizme karşı yiğitçe savaşan Sovyet halkı böylesine aciz ve zaaflarının esiri olan insanlar olarak gösteriliyor. Filmde Sovyet insanının sosyalist olduğunu gösteren bir tek belirti bile yoktur. Sosyalizm ve devrim, kelime olarak bile geçmemektedir. O zaman Sovyet halkının verdiği mücadelenin önder-

(Devamı sayfa 11'de)